

รายงานการไปศึกษา/ดูงาน/ฝึกอบรม/ประชุมและสัมมนา

๑. ชื่อ นางสาวจิตรเบญญา สกุล สมสมัคร
- ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการ
- ที่ทำงาน กลุ่มส่งเสริมพืชเส้นใยและพืชหัว สำนักส่งเสริมและจัดการสินค้าเกษตร
- ไป (ดูงาน/ฝึกอบรม/ประชุมหรือสัมมนา) เรื่อง Training-Workshop on Agricultural Insurance
- as a Risk Mitigation Tool for Smallholder Farmers
- ณ สถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มแม่น้ำโขง (Mekong Institute : MI) จังหวัดขอนแก่น
-
-
- ตั้งแต่วันที่ ๒๑ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๘
- ถึงวันที่ ๒๓ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๘
- รวมระยะเวลา ปี เดือน วัน
- ผู้ดำเนินการจัด สมาคมสินเชื่อเพื่อการเกษตรและชนบทแห่งภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก (APRACA) ร่วมกับ
- สถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มแม่น้ำโขง (Mekong Institute : MI)
-
-

๒. ค่าใช้จ่ายที่ใช้ไประหว่างฝึกอบรม/ดูงาน/สัมมนา/ประชุม

ค่าเบี้ยเลี้ยง ๗๒๐ บาท

ค่าที่พัก - บาท

ค่าพาหนะ - บาท

อื่น ๆ (ระบุ) ค่า Taxi ๖๕๐ บาท

ประกันภัยการเกษตรในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกกำลังพัฒนา เนื่องจากความรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศที่เพิ่มมากขึ้นและความพยายามของรัฐบาลในการช่วยเหลือชุมชนเกษตรกรรมด้วยภูมิประเทศทางการเกษตรที่หลากหลายและจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นของภูมิภาค การประกันภัยการเกษตรจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการรับประกันความมั่นคงทางอาหารและวิถีชีวิตในชนบท ในขณะที่รัฐบาลของแต่ละประเทศส่งเสริมความยืดหยุ่นและความยั่งยืนทางการเกษตร ตลาดการประกันภัยการเกษตรในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกจึงมอบโอกาสในการเติบโตและการพัฒนาช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับอุตสาหกรรมการเกษตรของภูมิภาคและสร้างความมั่นใจว่าอุตสาหกรรมนี้จะอยู่รอดได้ในระยะยาว

รายได้จากการขายตลาดการประกันภัยการเกษตรในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกในปี ๒๕๖๗ อยู่ที่ ๙,๐๘๘.๒๗ ล้านดอลลาร์สหรัฐ และคาดการณ์อัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปี (CAGR) ระหว่างปี ๒๕๖๘ ถึง ๒๕๗๖ ไว้ที่ ๘ % ตลาดการประกันภัยการเกษตรในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้คาดว่าจะเติบโตที่อัตรา CAGR ๙.๐ % ในช่วงระยะเวลาคาดการณ์ โดยมีมูลค่าตลาด ๖๒๗.๐๙ ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ในปี ๒๕๖๗) ส่วนตลาดการประกันภัยการเกษตรในภูมิภาคอื่น ๆ หรือในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกคาดว่าจะเติบโตเช่นเดียวกันที่อัตรา CAGR ๗.๘ % ในช่วงคาดการณ์ โดยมีขนาดตลาด ๖๔๕.๒๗ ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ในปี ๒๕๖๗) ขนาดของตลาดการประกันภัยการเกษตรหลัก ๆ คือ จีน ญี่ปุ่น อินเดีย เกาหลีใต้ และออสเตรเลีย รายละเอียดดังนี้

๑. ขนาดตลาดการประกันภัยการเกษตรของจีนมีมูลค่า ๔,๐๘๙.๗๒ ล้านดอลลาร์สหรัฐ และคาดว่าจะเติบโตที่อัตรา CAGR ๗.๕ % ในช่วงคาดการณ์ ส่วนยอดขายประกันภัยการเกษตรในประเทศจีนพุ่งสูงขึ้นเนื่องจากรัฐบาลได้ดำเนินมาตรการเพื่อปรับปรุงการเกษตรให้ทันสมัย

๒. ตลาดประกันภัยการเกษตรของญี่ปุ่นคาดว่าจะเติบโตที่อัตรา CAGR ๖.๕ % ในช่วงคาดการณ์ โดยมีขนาดตลาด ๑,๒๕๔.๑๘ ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ในปี ๒๕๖๗)

๓. ตลาดประกันภัยการเกษตรของอินเดียมีส่วนแบ่งตลาด ๑,๐๙๐.๕๙ ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ในปี ๒๕๖๗) และคาดว่าจะเติบโตที่อัตรา CAGR ๙.๘ % ในช่วงระยะเวลาคาดการณ์ ความต้องการนี้เพิ่มขึ้นจากภัยพิบัติทางธรรมชาติและภัยธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่เพิ่มสูงขึ้นของอินเดีย

๔. ตลาดประกันภัยการเกษตรของเกาหลีใต้คาดว่าจะเติบโตที่ CAGR ๗.๑ % ในช่วงคาดการณ์ โดยมีขนาดตลาด ๙๐๘.๘๓ ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ในปี ๒๕๖๗)

๕. ตลาดประกันภัยการเกษตรของออสเตรเลียคาดว่าจะเติบโตที่อัตรา CAGR ๗.๗ % ในช่วงคาดการณ์ โดยมีขนาดตลาด ๔๗๒.๕๙ ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ในปี ๒๕๖๗)

ที่มา : Cognitive Market Research, 2025)

๓. เหตุผลของการจัดฝึกอบรม

ตลาดการประกันภัยการเกษตรในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกกำลังเติบโตอย่างมีนัยสำคัญในช่วง ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมา และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นอีกในปีต่อ ๆ ไป โดยพบว่าในปี ๒๕๖๗ ธุรกิจประกันภัยพืชผล (MPCI) มีส่วนแบ่งตลาดประกันภัยการเกษตรในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกอย่างเห็นได้ชัด และคาดว่าจะเติบโตอย่างมีนัยสำคัญในอนาคตอันใกล้ การประกันภัยการเกษตรในประเทศสมาชิกอาเซียน (AMS) ส่วนใหญ่ยังคงค่อนข้างใหม่ ยกเว้น ฟิลิปปินส์ ไทย และเวียดนาม ซึ่งได้ริเริ่มโครงการประกันภัยพืชผลหรือพืชสวน โดยได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและบริษัทประกันภัยเอกชน ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และไทย ประสบความสำเร็จอย่างมากในการขยายโครงการประกันภัยพืชผลโดยได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล

การประกันภัยปศุสัตว์และประมงมีการให้บริการโดยภาคเอกชนในอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ แต่ยังไม่ได้ขยายขนาด ผู้ให้บริการทางการเงินกำลังรวบรวมประกันภัยการเกษตรเข้าด้วยกันกับผลิตภัณฑ์สินเชื่อ คาดว่ากิจกรรมทั้งหมดเหล่านี้จะส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อตลาดประกันภัยการเกษตรในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก อย่างไรก็ตาม จำเป็นจะต้องปรับปรุงศักยภาพของทั้งภาคการเงินและหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องให้มากขึ้น เพื่อขยายโครงการประกันภัยการเกษตรในประเทศเหล่านี้

เพื่อตอบสนองต่อความต้องการนี้ สถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง (MI) ร่วมกับสมาคมสินเชื่อการเกษตรและชนบทแห่งภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก (APRACA) จึงจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการระดับภูมิภาคที่มุ่งเป้าไปที่การเสริมสร้างความรู้และศักยภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและดำเนินโครงการประกันภัยการเกษตรในประเทศแถบภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก

๔. วัตถุประสงค์

การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการทำ ความเข้าใจและการประยุกต์ใช้ประกันภัยการเกษตรเพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการบรรเทาความเสี่ยงสำหรับ เกษตรกรรายย่อย การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการในครั้งนี้มี การนำเสนอกรณีศึกษา และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ระหว่างกัน มีการสร้างความรู้พื้นฐาน การเจรจาเชิงนโยบาย การส่งเสริมแนวทางที่ครอบคลุม และการขยาย ขอบเขตสำหรับการประกันภัยการเกษตรในบริบทระดับภูมิภาค

๑. เพิ่มความเข้าใจของผู้เข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับแนวคิดการประกันภัยการเกษตรและกลไกต่าง ๆ รวมถึงการประกันภัยการเกษตรประเภทต่าง ๆ และความเกี่ยวข้องของเกษตรกรรายย่อยกับระบบการเกษตร

๒. ส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์การจัดการความเสี่ยงด้านการเกษตร และทบทวนนโยบาย ประกันภัยการเกษตร กรอบการกำกับดูแลที่มีอยู่ เพื่อระบุพื้นที่สำหรับการปรับปรุงเพื่อเพิ่มการครอบคลุม การเข้าถึง และความยั่งยืน

๓. นำเสนอกรณีศึกษาของโครงการประกันภัยการเกษตรที่ประสบความสำเร็จ เพื่อเน้นย้ำบนเรียน ที่ได้รับนวัตกรรม และเงื่อนไขที่เอื้อต่อการขยายขนาด

๔. อำนวยความสะดวกในการสนทนาข้ามภาคส่วนและส่งเสริมความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการรวมกลุ่ม รูปแบบของการประกันภัยการเกษตรที่เข้าถึงได้และยืดหยุ่นต่อสภาพอากาศซึ่งเหมาะสมกับความต้องการของ เกษตรกรรายย่อย

๕. บุคคลเป้าหมาย

การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการในครั้งนี้ออกแบบสำหรับกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย ซึ่งเกี่ยวข้อง กับการออกแบบ การดำเนินการ การกำกับดูแล และการส่งเสริมการบริการประกันภัยและการจัดการความเสี่ยง ทางการเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเกษตรกรรายย่อย โดยบุคคลเป้าหมายประกอบด้วย

๑. ผู้แทนรัฐบาลจากกระทรวงหรือกรมด้านการเกษตร การเงิน การวางแผน และการจัดการความเสี่ยง ด้านภัยพิบัติ โดยเฉพาะผู้ที่รับผิดชอบด้านการส่งเสริมการเกษตร ธนาการด้านการเกษตร และกฎหมาย ด้านการประกันภัย

๒. ตัวแทนผู้ให้บริการด้านประกันภัยของรัฐและเอกชน รวมถึงบริษัทประกันภัยของรัฐและเอกชน ที่เสนอผลิตภัณฑ์ประกันภัยด้านการเกษตร

๓. สถาบันการเงินและธนาการด้านการเกษตรที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยสินเชื่อด้านการเกษตร

๔. ผู้แทนจากสหกรณ์การเกษตร องค์กรผู้ผลิตและเครือข่ายเกษตรกรรายย่อย โดยเฉพาะผู้ที่มีส่วนร่วมในการนำร่องหรือสนับสนุนเครื่องมือด้านการจัดการความเสี่ยง

๖. รายละเอียดการฝึกอบรม

หัวข้อที่ ๑ : บทนำเกี่ยวกับความเสี่ยงทางการเกษตรและบทบาทของการประกันภัย

- ประเภทของความเสี่ยงทางการเกษตร
- ภาพรวมของเครื่องมือที่ใช้บรรเทาความเสี่ยงที่เหมาะสมกับการประกันภัย
- พื้นฐานของการประกันภัยทางการเกษตร
- การจัดการความเสี่ยงสำหรับเกษตรกรรายย่อย
- นโยบายและกฎหมายสำหรับการประกันภัยทางการเกษตร
- การจัดทำแผนนโยบายและกฎหมายของประเทศที่มีผลต่อการประกันภัยทางการเกษตร

ในภูมิภาคเอเชีย

หัวข้อที่ ๒ : ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ประกันภัยการเกษตร

- ประกันภัยพืชผล
- ประกันภัยปศุสัตว์และประมง
- ตัวอย่างกรณีศึกษา

หัวข้อที่ ๓ : การดำเนินการประกันภัยการเกษตร

- กระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ : จากการประเมินความเสี่ยงไปจนถึงการกำหนดราคา
- ช่องทางการจำหน่ายและกลยุทธ์การมีส่วนร่วมของลูกค้า
- การจัดการการเรียกร้องและกระบวนการจ่ายเงิน
- การบูรณาการประกันภัยกับบริการสินเชื่อและการขยายเวลา

พิธีเปิดการฝึกอบรม

- กล่าวเปิดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ โดย นายสุริยัน วิจิตรเลขการ ผู้อำนวยการสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง (MI)

- กล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม โดย ดร.ประสูน กุมาร ดาส เลขาธิการสมาคมสินเชื่อการเกษตรและชนบทแห่งภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก (APRACA)

- ผู้ประสานงานการฝึกอบรม โดย คุณคลอดีน ดาโย ผู้ประสานงานโครงการฝ่ายพัฒนาการเกษตรและการค้าเชิงพาณิชย์ (ADC) สถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง

การบรรยายหัวข้อที่ ๑ : บทนำเกี่ยวกับความเสี่ยงทางการเกษตรและบทบาทของการประกันภัย

๑. เรื่อง ประเมินความเสี่ยงทางการเกษตร และภาพรวมของเครื่องมือที่ใช้บรรเทาความเสี่ยงที่เหมาะสมกับการประกันภัย โดย Mr.Janek Toepper (Climate Change & Disaster Risk Finance Specialist : FAO , RAP)

ฟาร์มขนาดเล็กในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก : การตัดสินใจเกี่ยวกับฟาร์มและการจัดการความเสี่ยง โดยมีคำจำกัดความการเกษตรของเกษตรกรรายย่อยซึ่งถูกกำหนดโดยขนาดทางกายภาพ และเศรษฐกิจที่จำกัดและมีความหมายที่แตกต่างกันในแต่ละประเทศ โดยภูมิภาคเอเชียจะมีขนาดการถือครองที่ดินโดยเฉลี่ยเล็กที่สุดในโลก มีเกษตรกรรายย่อยประมาณ ๓๕๐ ล้านคน ฟาร์มของเกษตรกรรายย่อยเป็นระบบที่ซับซ้อน มีกิจกรรม ธุรกรรม และความไม่แน่นอนที่หลากหลาย

การเกษตรในเอเชียใต้ หรือตะวันออกเฉียงใต้ เป็นภูมิภาคที่มีการผลิตทางการเกษตรมากที่สุด และคาดว่าจะมีแนวโน้มการเติบโตสูง ผลผลิตจะเพิ่มขึ้น โดยส่วนใหญ่มาจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ซึ่งสัดส่วน GDP ของอาเซียนภาคเกษตรกรรมอยู่ที่ ๙.๖ % (ในปี ๒๕๖๖) มีการจ้างงาน ๙๑ ล้านคน จากภาคการเกษตร

พื้นฐานความเสี่ยงด้านการเกษตร เกิดจากเหตุการณ์ที่ไม่แน่นอนซึ่งอาจทำให้เกิดความเสียหายร้ายแรงต่อทรัพย์สินทางการเกษตร ผลผลิต และรายได้ ไม่ว่าจะเป็นทางกายภาพหรือทางการเงิน โดยผ่านองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งจากห้าองค์ประกอบของธุรกิจหรือการดำเนินงานของครัวเรือนทางการเกษตร ดังนี้

๑. พืชพันธุ์
๒. การผลิต
๓. ปัจจัยการผลิต
๔. ราคาสินค้า
๕. ต้นทุนปัจจัยการผลิต

ลักษณะสำคัญของการจัดการความเสี่ยง (๑) ความถี่ คือ ความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ที่ทำให้เกิดความเสียหาย และหมายถึงจำนวนครั้งที่เกิดความเสียหายขึ้นจริงภายในช่วงเวลา (๒) ความรุนแรง หมายถึง ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในด้านของขนาดหรือราคาของความสูญเสียต่อเกษตรกรธุรกิจ หรือสังคม อันเกิดจากเหตุการณ์ที่ไม่เอื้ออำนวยในช่วงเวลาหนึ่ง (๓) ลักษณะของระบบ เป็นความเสี่ยงจากตัวแปรร่วม ส่งผลต่อระบบทั้งหมด เช่น ระบบตลาด เป็นต้น ในขณะที่ความเสี่ยงเฉพาะตัวมักเกิดขึ้นกับการผลิตหรือสินทรัพย์ (ได้รับการบรรเทาอย่างมีนัยสำคัญโดยการกระจายความเสี่ยงหรือการป้องกันความเสี่ยง)

ความเสี่ยงด้านการผลิตและความเสียหายในระบบเกษตร ประเด็นสำคัญอยู่ที่การบริหารจัดการความเสี่ยงและการประกันภัยการเกษตร โดยความเสียหายจากภัยพิบัติคิดเป็น ๒.๕ – ๔.๕ % ของผลผลิตทางการเกษตรในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก และความแปรปรวนของผลผลิตก็เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจำเป็นต้องมีมาตรการรองรับที่แตกต่างกันออกไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นสาเหตุสำคัญของความแปรปรวนของผลผลิต จะต้องมีการปรับปรุงมาตรการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาจากความรุนแรงของภัยพิบัติ การเกิดเหตุการณ์ซ้ำ ๆ ดังนั้น การทำการเกษตรที่ยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศ (CRA) มุ่งเน้นไปที่พื้นที่เพาะปลูกของเกษตรกรจึงเป็นการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดีขึ้น

สรุปการจัดการความเสี่ยงด้านการเกษตร

๑. ผู้จัดการด้านการผลิต การตลาด และนโยบายด้านความเสี่ยง

๒. แนวทางบูรณาการหลักความเสี่ยงแบบคัมต้นทุน

๓. การออกแบบเครื่องมือเพื่อลดความเสี่ยง

๔. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจำเป็นต้องมีแนวทางการบรรเทาความเสี่ยง

๕. นโยบายหรือแนวทางการปรับตัวของประกันภัยการเกษตรต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๒. เรื่อง ประกันภัยการเกษตร : ประสบการณ์ของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก โดย Mr.Arup Chatterjee
Unit Head Capital Markets & Insurance Practice Team Asian Development Bank

วิวัฒนาการของการประกันภัยการเกษตรจากยุคโบราณสู่ยุคดิจิทัล

๑. ยุคโบราณและยุคก่อนสมัยใหม่ : แนวปฏิบัติในการแบ่งปันความเสี่ยงอย่างไม่เป็นทางการ

๒. ยุคอาณานิคมและยุคต้นสมัยใหม่ (ศตวรรษที่ ๑๘ – ๒๐) : การนำแนวปฏิบัติเกี่ยวกับ
แนวคิดเชิงรูปธรรมมาใช้

๓. หลังสงคราม (1950s – 1980s) : แนวปฏิบัติริเริ่มโดยรัฐบาล

๔. การขยายตัวและนวัตกรรม (1990s – 2010s) : ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน
ในการดำเนินการประกันภัยดัชนี

๕. การเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (2020s – ปัจจุบัน) :
การรับประกันภัยผ่านดาวเทียม การเคลมผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ การสร้างแบบจำลองความเสี่ยงที่ขับเคลื่อน
ด้วยระบบ AI

แนวโน้มเบี้ยประกันภัยการเกษตร (ปี ๒๕๕๓ – ปี ๒๕๖๘)

- ในปี ๒๕๖๗ มูลค่าตลาดอยู่ที่ ๓๘.๘๖ พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (ในปี ๒๕๕๓ มูลค่าอยู่ที่
๒๒ พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)

- สัดส่วนของเบี้ยประกันภัยการเกษตรรวม - < ๕ % ของเบี้ยประกันภัยทั่วโลก

- ความรับผิดชอบของการประกันภัยรองตลาดประกันภัยการเกษตรจากในปี ๒๕๕๓ > ๙๐ %
เป็นประมาณ ๗๕ – ๘๐ % ในปี ๒๕๖๗

- การประกันภัยแบบพาราเมตริกมีการเติบโตเป็น ๒๐ – ๒๕ % ของตลาดประกันภัย
การเกษตรทั่วโลก (ในปี ๒๕๖๗)

- คาดว่าภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกจะมีสัดส่วนประมาณ ๓๕ – ๔๐ % ของตลาดประกันภัย
การเกษตรทั่วโลก มูลค่า ๖๙.๘๒ พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (ภายในปี ๒๕๗๖)

ความท้าทายในการขยายขนาดตลาดประกันภัยการเกษตร

- นโยบายระยะสั้น : เงินอุดหนุนปัจจัยการผลิตเบียดบังการลงทุนเครื่องถ่ายโอนความเสี่ยง
เช่น การประกันภัย

- การขาดความเชื่อมโยงระหว่างสินเชื่อและการประกันภัย : สินเชื่อมักไม่รวมการประกันภัย
ทำให้เกษตรกรและผู้ให้กู้ต้องเผชิญกับความเสี่ยงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- การบิดเบือนสัญญาณความเสี่ยง : การสนับสนุนด้านราคาและการผ่อนชำระไม่มีแรงจูงใจ
ในการทำประกันภัยก่อให้เกิดความเสี่ยง

- เกษตรกรที่ไม่มีที่ดินทำกิน : การถือครองที่ดินหรือการเช่าที่ดินอย่างไม่เป็นทางการทำให้เกษตรกรหลายรายถูกตัดสิทธิ์จากการคุ้มครองด้านการประกันภัย
 - การขาดดุลความน่าเชื่อถือ : ความล่าช้าและเงื่อนไขที่ไม่ชัดเจน รวมทั้งความเสี่ยงด้านพื้นฐานทำให้เกษตรกรขาดความเชื่อมั่นในผลิตภัณฑ์ประกันภัย
 - ข้อมูลด้านการบรรเทาความยากจน : ข้อมูลสภาพภูมิอากาศและผลผลิตบ่งบอกความแม่นยำของราคาและการจ่ายเงินชดเชยที่ตรงเวลา
 - ช่องว่างด้านกฎหมาย : กรอบกฎหมายที่อ่อนแอเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการประกันภัยแบบพาราเมตริกและแบบรวม
 - การจัดหาแหล่งเงินทุนแบบแยกส่วน : การประกันภัยไม่เชื่อมโยงความเสี่ยงจากภัยพิบัติและกลยุทธ์ต่อการปรับตัวต่อสภาพภูมิอากาศ
 - ข้อบกพร่องในการออกแบบเงินอุดหนุนเบี้ยประกันภัย : เงินอุดหนุนแบบคงที่ทำให้ราคาบิดเบือนและขัดขวางการลดความเสี่ยง
 - การจ่ายเงินอุดหนุนล่าช้า : การจ่ายเงินล่าช้าทำให้สภาพคล่องของบริษัทประกันภัยตึงตัวและเป็นอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน
- การสนับสนุนเชิงกลยุทธ์ของธนาคารพัฒนาแห่งเอเชีย (ADB) สำหรับการประกันภัยการเกษตร
- โครงการนำร่องการประกันภัยพืชผล
 - การให้สินเชื่อตามผลลัพธ์
 - การสนับสนุนด้านกฎหมายสำหรับการประกันภัยแบบพาราเมตริก
 - การพัฒนาข้อมูลโครงสร้างพื้นฐาน
 - สินเชื่อตัวกลางทางการเงิน (FILs)
 - กองทุนสหพันธรัฐ
 - การบูรณาการกรอบการทำงานด้านการจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ
 - ความเสี่ยงทางการเมืองระดับประเทศ/ระดับภูมิภาค
- การพัฒนาในภูมิภาคหน้า
- เสริมสร้างศักยภาพของสถาบัน : สนับสนุนกรอบการกำกับดูแลสำหรับการประกันภัยแบบพาราเมตริกและแบบรวม และเสริมสร้างศักยภาพของบริษัทประกันภัย หน่วยงานที่กำกับดูแลและรัฐบาลท้องถิ่น
 - การลงทุนข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล : ขยายสถานีตรวจอากาศ ระบบติดตามดาวเทียม การขึ้นทะเบียนเกษตรกร ส่งเสริมแพลตฟอร์มข้อมูลสำหรับการสร้างแบบจำลองความเสี่ยงและการออกแบบผลิตภัณฑ์
 - ส่งเสริมโมเดลที่ครอบคลุมและปรับขนาดได้ : นำร่องในกลุ่มประกันภัยภาครัฐและเอกชน (เช่น TARSIM สำหรับปากีสถาน) สนับสนุนการรวมกลุ่มระดับท้องถิ่น (เช่น เนปาล) และกลุ่มความเสี่ยงระดับภูมิภาค (SEADRIF , PCRIC)
 - การใช้ประโยชน์จากเครื่องมือทางการเงิน : สินเชื่อตามกรรมธรรม์เพื่อผลักดันการปฏิรูปการประกันภัย ปลดปล่อยสินเชื่อทางการเงินแบบตัวกลางเพื่อรวมสินเชื่อเข้ากับการประกันภัย

- ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน : ร่วมมือกับบริษัทประกันภัยเพื่อเป็นพันธมิตรด้านเทคโนโลยีการเกษตร และสถาบันการเงินขนาดเล็ก (MFIs) เพื่อการส่งมอบสินค้าในระยะสุดท้าย ส่งเสริมนวัตกรรมในการออกแบบและจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์

๓. เรื่อง พื้นฐานของการประกันภัยการเกษตร โดย ดร.ประสุม กุมาร ดาส เลขาธิการสมาคมสินเชื่อการเกษตรและชนบทแห่งภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก (APRACA)

ทำไมต้องประกันภัยการเกษตร

- สภาพภูมิอากาศเป็นปัจจัยหลักในการกำหนดผลผลิตทางการเกษตร ซึ่งผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อภาคการเกษตรทำให้จำเป็นต้องมีการประกันภัยทางการเกษตรเพื่อช่วยให้เกษตรกรสามารถจัดการกับความเสี่ยงได้ดีขึ้น

- ประกันภัยการเกษตรคุ้มครองเกษตรกรจากการสูญเสียเงิน เนื่องมาจากเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ความเสียหายจากสภาพอากาศ แมลงศัตรูพืช หรือโรคระบาด

- โอนความเสี่ยงจากเกษตรกรไปยังบริษัทประกันภัย ให้เป็นกรอบความปลอดภัยในการดำรงชีพ และส่งเสริมเสถียรภาพทางการเกษตร

- ประมาณ ๕๐ - ๗๐ % ของประชากรในประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่ มักพึ่งพาการเกษตรเพื่อการยังชีพ อย่างไรก็ตาม การเข้าถึงของการประกันภัยการเกษตรยังต่ำมาก

ประเภทของการประกันภัยการเกษตร

๑. ประกันภัยพืชผล : คุ้มครองการสูญเสียผลผลิตอันเนื่องมาจากภัยอันตรายต่าง ๆ เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม แมลงศัตรูพืช และโรคพืช

๒. ประกันภัยปศุสัตว์ : คุ้มครองการสูญเสียหรือเจ็บป่วยของปศุสัตว์อันเนื่องมาจากโรค อุบัติเหตุ หรือภัยธรรมชาติ

๓. ประกันภัยทรัพย์สินและความรับผิดทางการเกษตร : ครอบคลุมถึงอุปกรณ์ทางการเกษตร และความรับผิดทางการบาดเจ็บอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุ

๔. ประกันภัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและป่าไม้ : ประกันภัยประเภทนี้ครอบคลุมถึงปลา สัตว์น้ำ พืชสวน และไม้ผล

๕. ประกันภัยตามดัชนี : ใช้ดัชนีสภาพอากาศ (เช่น ปริมาณน้ำฝนหรืออุณหภูมิ) หรือผลผลิตตามพื้นที่เป็นตัวกระตุ้นการจ่ายเงิน แทนที่จะใช้การตรวจสอบพื้นที่เพาะปลูกหรือฟาร์ม

การชดเชยความเสียหายจากการประกันภัยแบบดัชนี

ประกันภัยแบบชดเชยความเสียหาย :	ประกันภัยแบบดัชนี :
- วิธีการทำงาน : เกษตรกรยื่นคำร้องตามการสูญเสียพืชผลที่เกิดขึ้นจริงอันเนื่องมาจากอันตรายเฉพาะต่าง ๆ (เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม แมลงศัตรูพืช ฯลฯ) - การชำระเงิน : การจ่ายเงินจะพิจารณาหลักจากการประเมินความเสียหายจริง ซึ่งมักจะต้องการตรวจสอบในพื้นที่ด้วย - ข้อดี : เชื่อมโยงโดยตรงกับการสูญเสียของเกษตรกร การชดเชยที่อาจแม่นยำยิ่งขึ้นหากประเมินความเสียหายอย่างถูกต้อง - ข้อเสีย : อาจมีค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการสูง ใช้เวลานาน และมีแนวโน้มที่จะเกิดข้อโต้แย้งหากการประเมินความเสียหายเป็นแบบส่วนตัว - ความเหมาะสม : โดยทั่วไปจะเหมาะสมสำหรับเกษตรกรที่มีฐานะร่ำรวย ซึ่งมีทรัพยากรในการจัดการกระบวนการประเมินและรอการจ่ายเงิน	- วิธีการทำงาน : การชำระเงินจะถูกดำเนินการเมื่อสภาพอากาศที่กำหนดไว้ล่วงหน้าหรือดัชนีอื่น ๆ (เช่น ปริมาณน้ำฝน อุณหภูมิ ผลผลิต) ถึงเกณฑ์ที่กำหนด - การชำระเงิน : การจ่ายเงินจะขึ้นอยู่กับค่าดัชนี ไม่ใช้การสูญเสียจริงและมักถูกกำหนดไว้ล่วงหน้า - ข้อดี : ต้นทุนการบริหารจัดการต่ำกว่า จ่ายเงินได้เร็วกว่า และเกษตรกรรายย่อยสามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้น - ข้อเสีย : ความเสี่ยงพื้นฐาน (ความแตกต่างระหว่างดัชนีและการสูญเสียที่เกิดขึ้นจริงในฟาร์ม) ถือเป็นข้อกังวลที่สำคัญ - ความเหมาะสม : มีประโยชน์ โดยเฉพาะในการจัดการความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสภาพอากาศในพื้นที่ที่มีความแปรปรวนเชิงพื้นที่สูง

ความแตกต่างที่สำคัญ :	แนวทางแก้ไขที่เป็นไปได้ :
- ความเสี่ยงพื้นฐาน : ประกันภัยความรับผิดไม่มีความเสี่ยงพื้นฐานในขณะที่ประกันภัยดัชนีมีความเสี่ยงพื้นฐานที่สำคัญ - กำหนดเวลาการจ่ายเงิน : การจ่ายเงินประกันความรับผิดจะล่าช้าเนื่องจากการประเมิน ในขณะที่การจ่ายเงินประกันดัชนีจะเร็วกว่า - ต้นทุน : โดยทั่วไปแล้วประกันภัยดัชนีจะมีค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการต่ำกว่าประกันภัยความคุ้มครอง - ความโปร่งใส : การประกันภัยความรับผิดมักจะมีข้อมูลโปร่งใสมากกว่าในแง่ของวิธีการคำนวณการจ่ายเงิน	- การดำเนินการประกันภัยค่าสินไหมทดแทนอาจมีความท้าทายเนื่องจากต้นทุนการบริหารจัดการที่สูง และความยากลำบากในการประเมินการสูญเสียในพื้นที่ห่างไกล - การประกันภัยดัชนีแม้จะมีข้อท้าทายของตัวเอง แต่ก็ถือเป็นตัวเลือกที่เข้าถึงได้ และราคาไม่แพงสำหรับเกษตรกรรายย่อย - แนวทางแบบผสมผสานที่ผสมผสานองค์ประกอบทั้งสองเข้าด้วยกันอาจเป็นแนวทางแก้ปัญหาที่ดีที่สุดสำหรับบริบทเฉพาะ

โครงการนำร่องประกันภัยการเกษตรในเนปาล

- กองทุนพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNCDF) ดำเนินโครงการนำร่องที่ใช้ประโยชน์จากความร่วมมือในพื้นที่ ความช่วยเหลือด้านเทคนิค การฝึกอบรมเกษตรกร และการออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงนวัตกรรมเพื่อมอบความคุ้มครองประกันภัยการเกษตรให้กับเกษตรกรรายย่อยชาวเนปาล
- โครงการนี้มุ่งเน้นไปที่ความต้องการเฉพาะตัวของประเทศเนปาล บทเรียนที่ได้รับอาจช่วยสนับสนุนความพยายามในการขยายผลประโยชน์ของการประกันภัยให้กับเกษตรกรในประเทศที่เปราะบางต่อสภาพภูมิอากาศอื่น ๆ ในเอเชีย
- UNCDF มอบเงินช่วยเหลือโดยเร่งด่วนควบคู่กับความช่วยเหลือทางเทคนิคแก่ Jeevan Bikas Laghubitta Bittiya Sanstha Limited (Jeevan Bikas) สถาบันการเงินขนาดเล็กในท้องถิ่น และ Pula บริษัทเทคโนโลยีประกันภัยระดับโลก
- UNCDF ช่วยให้บริษัทเหล่านี้สามารถทดลองใช้การประกันดัชนีผลผลิตในพื้นที่กับเกษตรกรรายย่อยในเขต Morang ทางตะวันออกของเนปาล

- เงินช่วยเหลือจาก UNCDF ถูกใช้เพื่อ :

๑. ปลดล็อกเงินอุดหนุนจากรัฐบาลที่ออกแบบมาเพื่อเสนอประกันภัยให้เกษตรกรรายย่อย
๒. ให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคแก่ Jeevan Bikas ในการออกแบบและเปิดตัวผลิตภัณฑ์
- ..๓. สร้างศักยภาพทางการเงินให้กับเกษตรกร

การประกันภัยพืชผล

- ประกันภัยพืชผลแบบหลากหลาย (MPCI) : กรมธรรม์ประกันภัยที่ครอบคลุมนี้คุ้มครองความเสี่ยงหลากหลายรูปแบบ เช่น สภาพอากาศเลวร้าย โรคพืช ศัตรูพืช และภัยพิบัติทางธรรมชาติ เป็นรูปแบบที่แพร่หลายที่สุดในประเทศกำลังพัฒนา ช่วยให้สามารถประกันผลผลิตในอดีตได้บางส่วนและจัดการกับความไม่แน่นอนของผลผลิต

- การคุ้มครองรายได้ : ผสมผสานการคุ้มครองผลตอบแทนและราคา ดังนั้น หากผลตอบแทนต่ำหรือราคาตลาดตกต่ำส่งผลกระทบต่อรายได้ของเรา นโยบายนี้จะช่วยให้ระดับรายได้มีความแน่นอน แม้ในสภาวะตลาดที่ไม่เอื้ออำนวย เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อเสถียรภาพทางการเงินในช่วงที่ราคาค้นผวน

- ประกันดัชนีผลผลิตพื้นที่ : เชื่อมโยงกับผลตอบแทนเฉลี่ยของผลผลิตในพื้นที่ที่กำหนด (เช่น เขต) หากผลผลิตของพื้นที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด เกษตรกรทุกคนมีสิทธิ์จะได้รับเงินชดเชย ซึ่งครอบคลุมความเสียหายอย่างกว้างขวางในระดับภูมิภาคจากภัยพิบัติหรือสภาวะแวดล้อมที่เลวร้าย

- ประกันภัยดัชนีสภาพอากาศ : แทนที่จะวัดความเสียหายของพืชผลจริง ๆ ตัวเลือกนวัตกรรมนี้ ใช้ดัชนีสภาพอากาศเฉพาะ (ปริมาณน้ำฝน ความผันแปรของอุณหภูมิ) เพื่อกำหนดการจ่ายเงิน ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในภูมิภาคที่มีการประเมินความเสียหายจริงซึ่งเป็นเรื่องที่ท้าทาย

การประกันภัยปศุสัตว์

- ประกันภัยการตายของปศุสัตว์ : ชดเชยการเสียชีวิตของสัตว์ (จากอุบัติเหตุ โรคภัย และภัยธรรมชาติ) ช่วยให้เกษตรกรฟื้นตัวทางการเงินและรักษาฝูงสัตว์ของตนไว้ได้

- ประกันภัยรายได้จากปศุสัตว์ : ปกป้องผู้ผลิตจากราคาตลาดที่ตกต่ำ ช่วยให้รายได้มั่นคงแม้ราคาจะผันผวน

- ประกันภัยโรคปศุสัตว์ : ครอบคลุมความเสียหายจากการระบาดของโรคติดต่อโดยเฉพาะ ช่วยให้การดำเนินงานยังคงดำเนินต่อไปได้แม้อยู่ภายใต้ภัยคุกคาม

ประกันภัยทรัพย์สินและความรับผิดทางการเกษตร

- ประกันภัยทรัพย์สินทางการเกษตร : ประกันภัยนี้ครอบคลุมความเสียหายหรือสูญหายของอาคาร เครื่องจักร อุปกรณ์ และทรัพย์สินอื่น ๆ ในฟาร์ม อันเนื่องมาจากอัคคีภัย การโจรกรรม การก่อวินาศกรรม หรือภัยธรรมชาติ ช่วยให้เกษตรกรสามารถซ่อมแซมหรือเปลี่ยนทรัพย์สินได้อย่างรวดเร็ว ลดการหยุดชะงักของการดำเนินงานให้น้อยที่สุด

- ประกันภัยความรับผิดทางการเกษตร : คุ้มครองฟาร์มจากความรับผิดทางกฎหมายสำหรับการบาดเจ็บหรือความเสียหายต่อบุคคลที่สามในสถานที่ ซึ่งรวมถึงอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับผู้มาเยือน คนงาน หรือผู้รับเหมา ประกันภัยนี้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำเนินงานทางการเกษตรที่ทันสมัยและเป็นไปตามมาตรฐาน

ประกันภัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและป่าไม้

- ประกันภัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ : จำเป็นสำหรับฟาร์มปลาและสัตว์น้ำ ความคุ้มครองประกันภัยนี้คุ้มครองความสูญเสียที่เกิดจากโรค ปัญหาคุณภาพน้ำ และภัยอันตรายเฉพาะที่เกิดขึ้นกับกิจการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

- ประกันภัยป่าไม้ : ให้ความคุ้มครองสำหรับสวนป่าและกิจการป่าไม้ ครอบคลุมความเสียหายต่อไม้เนื่องจากไฟไหม้ ลมพายุ แมลงศัตรูพืช และโรคพืช ช่วยรักษามูลค่าทางเศรษฐกิจและสนับสนุนการจัดการที่ดินอย่างยั่งยืน

ประโยชน์ของการประกันภัยการเกษตร

- การโอนความเสี่ยง : เกษตรกรสามารถโอนภาระทางการเงินจากเหตุการณ์ไม่คาดฝันไปยังบริษัทประกันภัยได้

- ความมั่นคงทางการเงิน : สร้างหลักประกันความปลอดภัย คุ้มครองรายได้และการลงทุนของเกษตรกร

- เพิ่มผลผลิต : ส่งเสริมให้เกษตรกรนำเทคโนโลยีและแนวปฏิบัติใหม่ ๆ มาใช้ โดยมั่นใจว่าจะได้รับความคุ้มครองจากความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้น

- ความมั่นคงทางอาหาร : มีส่วนช่วยในการผลิตอาหารที่มั่นคงโดยลดความเสี่ยงและส่งเสริมการลงทุนในภาคเกษตร

การนำประกันภัยพืชผลมาใช้สามารถลดความผันผวนของรายได้เกษตรกรได้มากถึง ๔๐ % ซึ่งช่วยเพิ่มความยืดหยุ่นด้านสิ่งแวดล้อมในระยะยาว

ตัวอย่างกรณีที่ประสบความสำเร็จ

๑. จีน : จีนมีการเติบโตอย่างรวดเร็วของการประกันภัยทางการเกษตรด้วยเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ซึ่งให้ความคุ้มครองความเสี่ยงแก่ครัวเรือนหลายล้านครัวเรือน

๒. อินเดีย : โครงการประกันภัยทางการเกษตรที่ประสบความสำเร็จของอินเดียส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับโครงการ Pradhan Mantri Fasal Bima Yojana (PMFBY) ซึ่งเป็นโครงการหลักที่มุ่งรักษาเสถียรภาพรายได้ของเกษตรกรและส่งเสริมการทำเกษตรสมัยใหม่

๓. ไทย : ไทยได้นำประกันภัยดัชนีสภาพอากาศมาใช้กับข้าวแล้ว แต่ยังคงมีความท้าทายในด้านความสามารถในการทำกำไรและการจัดการอัตราความสูญเสียที่สูง

๔. อินโดนีเซีย : อินโดนีเซียได้นำโครงการประกันภัยทางการเกษตรนำร่องมาใช้ ซึ่งรวมถึงการประกันภัยพืชผลภัยพิบัติหลายรูปแบบและการประกันภัยปศุสัตว์

๕. ญี่ปุ่น : โครงการ NOSAI (การบรรเทาทุกข์ร่วมกันทางการเกษตร) ของญี่ปุ่นเป็นตัวอย่างที่โดดเด่นของระบบประกันภัยร่วมกันทางการเกษตรที่ประสบความสำเร็จ

การนำประกันภัยพืชผลมาใช้ สามารถลดความผันผวนของรายได้เกษตรกรได้มากถึง ๔๐ % ซึ่งช่วยเพิ่มความยืดหยุ่นด้านสิ่งแวดล้อมในระยะยาว

ក្នុងបេតិកភណ្ឌ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ បានកំណត់ថា ការប្រើប្រាស់ប្រាក់បៀវត្សរបស់បុគ្គលិករដ្ឋបាល ត្រូវតែមានលក្ខណៈប្រកួតប្រជែង និងប្រសិទ្ធភាព ក្នុងការប្រើប្រាស់ប្រាក់បៀវត្ស ដើម្បីទទួលបានលទ្ធផលការងារល្អបំផុត។

[illegible]

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការ

ក្តីលេខ២៨០៩១ ព្រហ្មទណ្ឌក្នុងរដ្ឋប្បវេណី នៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការ : ០៣៧៤៥៧៧២២ : ០៣៧៤៥៧៧២២ ។

๕๘๗ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

កម្មវិធីបន្តបង្កើនការអប់រំប្រជាជនក្នុងតំបន់ភ្នំពេញ

ឈ្មោះ ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុក : ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុក : ឧ.

[illegible]

ឯកសារព្រឹត្តិការណ៍នេះត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយអង្គការសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ (ICM) ដើម្បីជួយក្នុងការស្រាវជ្រាវ និងការសិក្សាអំពីប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងធនធានទឹក និងបរិស្ថាន។ ឯកសារនេះមិនមែនជាការបញ្ជាក់ពីការស្រាវជ្រាវរបស់អង្គការសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ឬការស្រាវជ្រាវរបស់អង្គការសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ទេ ប៉ុន្តែវាត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីជួយក្នុងការស្រាវជ្រាវ និងការសិក្សាអំពីប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងធនធានទឹក និងបរិស្ថាន។

រំលែកចំណែកនៃការបែងចែកប្រាក់ប្រចាំថ្ងៃស្របតាមតារាងខាងក្រោម : ៤ ថ្ងៃស្រប ៤

២១កម្រិត២កន្លែង២កន្លែង២កន្លែង

[illegible][illegible]

ក្នុងចំណោមបេក្ខជនដែលបានបោះឆ្នោតជាប់សម្រាប់ការបោះឆ្នោតដើម្បីទទួលបានអាសនៈសមាជិកគណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំការបោះឆ្នោត។

[illegible]

ក្នុងនាមជាអគ្គនាយកដ្ឋានសេវាកម្មបច្ចេកទេស និងការងារបណ្តុះបណ្តាល

២១ ក្នុងករណីនេះ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលក្រុងបានសម្រេចដូចខាងក្រោម៖

៣. បេក្ខជនប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាលក្រុមហ៊ុន ត្រូវតែជាប្រជាជនកម្ពុជា។ ១

[illegible]

: អង្គប្រឹក្សាភិបាលក្រុមហ៊ុនឯកជនកម្ពុជា

[illegible]

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា

๕. การเสริมสร้างศักยภาพ : การพัฒนาศักยภาพของเกษตรกร บริษัทประกันภัย และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ เป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อการส่งมอบและการจัดการประกันภัยที่มีประสิทธิภาพ

เกษตรกรที่ทำประกันภัยมากกว่า ๗๐ % รายงานว่า มีเสถียรภาพทางการเงินที่เพิ่มขึ้นในช่วงที่มีสภาพอากาศรุนแรง ซึ่งสนับสนุนการเกษตรแบบยั่งยืน

๔. เรื่อง นโยบายและประสบการณ์การประกันภัยการเกษตรจากภูมิภาคอาเซียน
โดย นายสุริยัน วิจิตรเลขการ ผู้อำนวยการสถาบันความร่วมมือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มน้ำโขง (MI)

- วิสัยทัศน์และแผนยุทธศาสตร์ความร่วมมืออาเซียนด้านอาหาร เกษตรกรรม และป่าไม้ (พ.ศ.๒๕๕๙ – ๒๕๖๘ และ พ.ศ.๒๕๖๙ – ๒๕๗๓)

- การปฏิรูประบบเกษตรและอาหาร : การเพิ่มตลาดและการค้าภายในภูมิภาค ความร่วมมือด้านนโยบายการผลิต ภาคเอกชน ห่วงโซ่อุปทาน การเงิน และการลงทุน

- การลดคาร์บอนและการเปลี่ยนแปลงต่อสภาพภูมิอากาศในภาคเกษตรกรรม : เพิ่มความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ และผลกระทบอื่น ๆ การเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศเพื่อสนับสนุนภาคเกษตรกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการลงทุนที่มากขึ้นในด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- การใช้ประกันภัยการเกษตรเพื่อสนับสนุนการทำงานของรัฐบาล

นโยบาย	ประกันภัยการเกษตรช่วยได้อย่างไร
เพิ่มผลผลิตและรายได้	ลดความเสี่ยงของเกษตรกรในการลงทุนเทคโนโลยีใหม่ ปรับปรุงการเข้าถึงสินเชื่อที่เป็นทางการ
กระตุ้นการลงทุน	ปกป้องธนาคารพาณิชย์และธนาคารของรัฐจากการผิดนัดชำระหนี้
ปกป้องเกษตรกรรายจน	เครื่องมือคุ้มครองทางสังคมสำหรับเกษตรกรรายจนและกลุ่มเปราะบาง
ปกป้องงบประมาณของรัฐบาล	สนับสนุนหรือลดงบประมาณฉุกเฉินของรัฐบาลสำหรับการบรรเทาภัยพิบัติเฉพาะหน้าแก่เกษตรกร/ชุมชนชนบทที่ได้รับผลกระทบ
สร้างความมั่นคงให้กับเกษตรกรในชนบท	สร้างความมั่นคงให้กับเกษตรกรในชนบท และลดการย้ายถิ่นฐานออกนอกประเทศ

- ภาพรวมในปัจจุบันของประกันภัยพืชผลในภูมิภาคอาเซียน

๑. การพัฒนาโครงการประกันภัยพืชผล

๑.๑ ประเทศที่ไม่มีโครงการ (บรูไน ลาว สิงคโปร์) : ขาดโครงการประกันภัยพืชผลอย่างเป็นทางการ โดยบรูไนและลาวให้ความสนใจในการดำเนินการในอนาคต ส่วนสิงคโปร์ให้ความสำคัญกับนโยบายความมั่นคงทางอาหารมากกว่าการประกันภัยทางการเกษตร

๑.๒ ประเทศนำร่อง (กัมพูชา มาเลเซีย เมียนมาร์) : ได้ริเริ่มโครงการนำร่องโดยได้รับการสนับสนุนจากบริษัทประกันภัยเอกชนหรือโครงการที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล ซึ่งมีความท้าทายได้แก่ อัตราการมีส่วนร่วมต่ำและการขาดความยั่งยืนทางการเงิน

๑.๓ ประเทศที่ขยายขนาด (อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ไทย เวียดนาม) : มีโครงการประกันภัยพืชผลระดับชาติที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐหรือความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPPs) ประเทศไทยและเวียดนามจะนำรูปแบบการประกันภัยแบบอิงดัชนีมาใช้ ขณะที่อินโดนีเซียและฟิลิปปินส์จะดำเนินโครงการประกันภัยแบบชดเชยความเสียหายจากภาครัฐ

- ทิศทางในอนาคตของการประกันภัยการเกษตรในภูมิภาคอาเซียน

๑. เสริมสร้างกรอบการกำกับดูแลและนโยบาย

๑.๑ บูรณาการการประกันภัยพืชผล/เกษตรกรรมเข้ากับวิสัยทัศน์อาเซียนหลังปี ๒๕๖๘ เพื่อให้มั่นใจในความต่อเนื่องของนโยบายและผลกระทบระยะยาว

๑.๒ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ให้มากขึ้น เช่น การเงิน การเกษตร

๑.๓ พัฒนาแผนงานระดับชาติที่ขับเคลื่อนด้วยแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในระดับสากล (เช่น ญี่ปุ่น อินเดีย) โดยสอดคล้องกับเป้าหมายด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความยืดหยุ่นทางการเงิน

๑.๔ จัดตั้งแพลตฟอร์มเฉพาะสำหรับการเจรจาระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการเงินและเกษตรกรรม เพื่อออกแบบการประกันภัยพืชผลที่ครอบคลุมและสามารถปรับขนาดได้

๑.๕ ขยายโครงการสินเชื่อสีเขียวและรวมประกันภัยเข้ากับสินเชื่อการเกษตร รวมถึงตัวเลือกต่าง ๆ เพื่อให้การประกันภัยเป็นข้อบังคับสำหรับผู้มีสิทธิ์กู้ยืม

๒. การมีส่วนร่วมของ PPPs และสถาบันหลัก

๒.๑ การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การส่งเสริมสังคมและการจัดจำหน่าย

๒.๒ การส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่ปรับใช้ให้เข้ากับวัฒนธรรม เพื่อเพิ่มการเข้าถึงและการนำผลิตภัณฑ์ไปใช้

๒.๓ การส่งเสริม PPPs ผ่านกรอบการกำกับดูแลที่โปร่งใส ซึ่งกำหนดบทบาทของภาครัฐ บริษัทประกันภัย และพันธมิตรด้านการจัดจำหน่าย

๓. การพัฒนาความรู้ ความสามารถ และการตระหนักรู้

๓.๑ ใช้ปัจจัยสนับสนุน เช่น ความพร้อมด้านกฎหมาย ระบบข้อมูล และความรู้ทางการเงิน เครื่องมือวิเคราะห์และติดตามผล

๓.๒ ปรับปรุงองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง โดยนำแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดของอาเซียนและระดับโลกมาใช้

๓.๓ ให้ความรู้แก่เกษตรกรเกี่ยวกับประกันภัยพืชผลและประกันภัยตามดัชนีผ่านโครงการส่งเสริมและรณรงค์ภายในชุมชน

๓.๔ ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ของรัฐและตัวแทนประกันภัยเกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ การส่งมอบ และการมีส่วนร่วมของลูกค้า

๔. นวัตกรรมผลิตภัณฑ์และการเจาะตลาด

๔.๑ พัฒนาและเปิดตัวผลิตภัณฑ์ประกันภัยแบบอิงดัชนี โดยคำนึงถึงสภาพภูมิอากาศและปรับให้เหมาะสมกับความต้องการของชุมชน

๔.๒ ผสานรวมระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) การสำรวจระยะไกล และแอปพลิเคชันบนมือถือ เพื่อการประเมินที่แม่นยำและการเข้าถึงที่กว้างขวางยิ่งขึ้น

๔.๓ ออกแบบเงินอุดหนุนและผลิตภัณฑ์ที่ตรงเป้าหมาย ครอบคลุมสำหรับเกษตรกรรายย่อยและกลุ่มเปราะบาง

๔.๔ แสดงให้เห็นถึงคุณค่าผ่านการประเมินความเสียหายที่โปร่งใส การจ่ายเงินที่ตรงเวลา และการบูรณาการกับการบริการทางการเกษตรอื่น ๆ

๕. การประสานงานระดับสถาบันและความร่วมมือระดับภูมิภาค

๕.๑ จัดตั้งแพลตฟอร์มอาเซียนถาวร เช่น เครือข่ายการเปลี่ยนแปลงต่อสภาพภูมิอากาศอาเซียน (CRN) เพื่อการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือระดับภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง

๕.๒ ส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากประเทศที่มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว เช่น ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย ไทย และเวียดนาม

๕.๓ สร้างความมั่นใจว่ามีระบบติดตามและประเมินผลเพื่อพัฒนาโครงการประกันภัยแบบเรียลไทม์

๖. การใช้ประโยชน์จากบทบาทของศูนย์ประกันภัยความเสี่ยงภัยพิบัติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (SEADRIF)

๖.๑ ศูนย์ SEADRIF เป็นโครงการริเริ่มระดับภูมิภาคที่ให้บริการทางการเงินและทางเทคนิคสำหรับการจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อรับมือกับความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ โดยศูนย์ฯ สามารถนำเสนอ :

๖.๑.๑ การสนับสนุนทางเทคนิคและกลไกการรวมความเสี่ยง

๖.๑.๒ ศูนย์ประกันภัยต่อระดับภูมิภาคเพื่อจัดการความสูญเสียทางการเกษตรขนาดใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ

๖.๒ แพลตฟอร์มสำหรับความร่วมมือระหว่างประเทศด้านนวัตกรรมการประกันภัย SEADRIF , GIZ และหน่วยงานต่าง ๆ ของอาเซียน อยู่ในสถานะที่เหมาะสมในการสนับสนุนการจัดการเงินทุนและนวัตกรรมที่ยั่งยืนภายหลังปี พ.ศ.๒๕๖๘

การบรรยายหัวข้อที่ ๒ : ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ประกันภัยการเกษตร

๑. เรื่อง การประกันภัยพืชผล โดย รศ.ดร.อิสริยา บุญญะศิริ รองหัวหน้าภาควิชาเศรษฐศาสตร์เกษตร และทรัพยากร คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประเภทของผลิตภัณฑ์ประกันภัยพืชผล

ผลิตภัณฑ์	แนวทาง
- ประกันภัยแบบเดี่ยว (คุ้มครองผลผลิต) เช่น ประกันภัยพืชผลจากพายุลูกเห็บ - ประกันภัยแบบหลายภัย (คุ้มครองผลผลิต) - รายได้ (คุ้มครองผลผลิต + ราคา) : ต้องใช้ราคาจากสัญญาซื้อขายล่วงหน้า - ดัชนีผลผลิต : อ้างอิงจากผลผลิตเฉลี่ยของพืชในพื้นที่เฉพาะ - ดัชนีสภาพอากาศ : อาศัยข้อมูลสภาพอากาศ เช่น ปริมาณน้ำฝนหรืออุณหภูมิ - ดัชนีดาวเทียม : มาจากข้อมูลการสำรวจระยะไกล	- ประกันภัยแบบอิงค่าสินไหมทดแทน (แบบดั้งเดิม) : (๑) ประกันภัยระดับฟาร์ม (๒) การจ่ายเงินตามความสูญเสียจริง - ตรวจสอบผ่านการประเมิน ณ พื้นที่ - ประกันภัยแบบพารามेटริก (อิงดัชนี) : จ่ายเงินเมื่อเกิดเงื่อนไขที่กำหนดไว้ล่วงหน้า โดยวัดด้วยค่าพารามิเตอร์ เมื่อพารามิเตอร์ประกันภัยทำให้เกิดค่าที่กำหนดไว้ล่วงหน้า ระบบจะจ่ายเงิน โดยอิงตามพื้นที่ และการชดเชยความสูญเสียโดยใช้ดัชนีหรือแบบจำลองพืช ซึ่งผลผลิตที่เกี่ยวข้องกับความสูญเสียจากการผลิต คือ (๑) ข้อมูลผลผลิต (๒) ข้อมูลสภาพอากาศ (๓) การวัดจากดาวเทียม

ปัญหาที่ไม่พึงประสงค์จากการคัดเลือก

๑. การเลือกแบบไม่พึงประสงค์เกิดขึ้นเมื่อผู้ซื้อประกันภัยทราบถึงความเสี่ยงของตนเองมากกว่าที่บริษัทประกันภัยกำหนดราคา

๒. สิ่งที่น่าไปสู่สถานการณ์ที่เกษตรกรมีความเสี่ยงสูงส่วนใหญ่จะซื้อประกันภัย และส่งผลให้ต้นทุนของบริษัทประกันภัยสูงขึ้น

๓. การเลือกแบบไม่พึงประสงค์มักเป็นปัญหาน้อยกว่าประกันภัยแบบรายกรณีหรือแบบดัชนี เนื่องจากผลิตภัณฑ์ประกันภัยเหล่านี้สามารถกำหนดราคาได้แม่นยำกว่า

๔. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอาจทำให้ปัญหาการเลือกแบบไม่พึงประสงค์รุนแรงขึ้น

๕. เมื่อรูปแบบสภาพอากาศเปลี่ยนแปลง ข้อมูลเก่าอาจมีความน่าเชื่อถือน้อยลง

๖. หากบริษัทประกันภัยไม่ปรับปรุงแบบจำลองเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ อาจนำไปสู่การกำหนดราคาที่ไม่ถูกต้อง

๗. การประกันภัยพืชผลมีผลกระทบหลายประการที่ก่อให้เกิดปัญหาการคัดเลือกที่ไม่เหมาะสม

๘. เกษตรกรบางรายมีความรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อผลผลิตมากกว่าบริษัทประกันภัย

(ก) หากเบี้ยประกันต่ำเกินไป เกษตรกรที่รู้ว่าตนเองมีความเสี่ยงสูงก็มีแนวโน้มที่จะซื้อประกันภัย

(ข) หากเบี้ยประกันสูงเกินไป เกษตรกรที่มีความเสี่ยงต่ำจะหลีกเลี่ยงการซื้อประกันภัย

๙. หากไม่ได้รับเงินอุดหนุนเบี้ยประกันภัย เกษตรกรที่มีความเสี่ยงสูงส่วนใหญ่มักจะซื้อประกันภัย

๑๐. เมื่อเวลาผ่านไป บริษัทประกันภัยจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนมากกว่าเบี้ยประกันภัยที่เรียกเก็บได้ ซึ่งนำไปสู่ความสูญเสียทางการเงิน

วิธีการแก้ปัญหาการเลือกที่ไม่พึงประสงค์

๑. การปรับปรุงข้อมูลการสูญเสียของฟาร์มแต่ละแห่งให้ดีขึ้น ช่วยให้บริษัทประกันภัยสามารถประเมินความเสี่ยงได้อย่างแม่นยำยิ่งขึ้น

(ก) เกษตรกรที่มีความเสี่ยงสูงต้องจ่ายเบี้ยประกันมากขึ้น

(ข) เกษตรกรที่มีความเสี่ยงต่ำจะต้องจ่ายเบี้ยประกันน้อยลง

๒. ขยายกลุ่มประกันภัย ช่วยกระจายความเสี่ยงอย่างทั่วถึงมากขึ้น

๓. กำหนดให้มีการประกันภัยพืชผลสำหรับบางกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่ได้รับการสนับสนุนเงินกู้จากรัฐบาล

ปัญหาความเสี่ยงด้านศีลธรรม

๑. ความเสี่ยงด้านศีลธรรมเกิดขึ้นเมื่อเกษตรกรยอมรับความเสี่ยงมากขึ้นเนื่องจากรู้ว่าตนเองได้รับความคุ้มครองจากประกันภัย

๒. เกษตรกรที่ทำประกันภัยอาจไม่พยายามลดความเสี่ยงหรือบรรเทาผลกระทบ

๓. การลดความเสี่ยงด้านศีลธรรมสามารถทำได้อย่างไร

(ก) กฎเกณฑ์การรับประกันภัย : การกำหนดให้เกษตรกรปฏิบัติตามแนวทางการจัดการที่ดีที่สุดจะช่วยลดปัญหาความเสี่ยงด้านศีลธรรม (มีค่าใช้จ่ายสูงในการตรวจสอบและบังคับใช้)

(ข) ค่าเสียหายส่วนแรก : เกษตรกรเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายส่วนแรก ตัวอย่างในสหรัฐอเมริกา เกษตรกรจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเองอย่างน้อย ๒๕ %

(ค) การชำระเงิน : บริษัทประกันภัยรับผิดชอบค่าใช้จ่ายบางส่วน และเกษตรกรเป็นผู้จ่ายเองในส่วนที่เหลือ

การประกันภัยแบบดัชนีช่วยลดความเสี่ยงด้านศีลธรรมและปัญหาการเลือกที่ไม่พึงประสงค์

๑. ผลิตภัณฑ์ประกันภัยแบบดัชนี : ใช้ข้อมูลที่บันทึกในระดับภูมิภาค/อำเภอ ไม่ใช่ผลผลิตรายบุคคล

(ก) ประกันภัยดัชนีผลผลิตตามพื้นที่ : เกษตรกรจะได้รับเงินหากผลผลิตเฉลี่ยในพื้นที่ที่กำหนด (อำเภอ/ภูมิภาค) ต่ำกว่าระดับที่กำหนด

(ข) ดัชนีที่อิงตามสภาพอากาศ เช่น ประกันภัยฝน : เกษตรกรจะได้รับเงินหากปริมาณน้ำฝนในภูมิภาคต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

(ค) ประกันภัย NDVI :

- NDVI คือ ดัชนีที่ได้จากดาวเทียม โดยวัด “ความเขียวขจี” หรือความสมบูรณ์ของพืชในพื้นที่

- การจ่ายเงินประกันภัยจะเกิดขึ้น หากค่า NDVI เป็นจริงและลดลงต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อมูล NDVI ในอดีตในช่วงระยะเวลาของการรับประกันภัย

ปัญหาทางเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยแบบพารามิเตอร์

๑. ดัชนีที่เลือกต้องมีความสัมพันธ์อย่างมากกับการสูญเสียจริง (ผลผลิตหรือรายได้ที่สูญเสียไป) สำหรับฟาร์มในพื้นที่ทางภูมิศาสตร์

๒. ประกันภัยแบบพารามิเตอร์ต้องพิจารณาปัจจัยอื่น ๆ เช่น ระดับความสูงทางภูมิศาสตร์ หรือตำแหน่งที่ตั้งของฟาร์ม

(ก) ประกันภัยแบบพารามิเตอร์ใช้ได้ในพื้นที่ที่มีสภาพภูมิอากาศและภูมิศาสตร์ใกล้เคียงกัน

๓. ดัชนีต้องมีคุณลักษณะที่ช่วยให้ลูกค้าไว้วางใจในการประกันภัย

(ก) ดัชนีควรสามารถวัดผลได้ง่ายโดยบุคคลอิสระที่มีชื่อเสียงและความเชี่ยวชาญสูง

(ข) ดัชนีต้องไม่ถูกแทรกแซงหรือถูกควบคุมโดยมนุษย์

(ค) ดัชนีควรรายงานได้ทันเวลา

๔. ประกันภัยแบบพารามิเตอร์ต้องจัดการกับความผันผวนได้

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทำให้สภาพอากาศเลวร้ายมากขึ้นและยากต่อการคาดเดา

๑. ตัวชี้วัดต่าง ๆ เช่น อุณหภูมิและปริมาณน้ำฝน แสดงให้เห็นถึงความผันผวนและความแปรปรวนในระดับสูง

๒. สภาพอากาศโดยรวม โดยเฉลี่ยในช่วงฤดูเพาะปลูกจะดูเหมือนปกติ แต่การเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันและรุนแรงก็สามารถสร้างความเสียหายอย่างรุนแรงต่อพืชผลได้

๓. วัฏจักรการเพาะปลูก ๔ เดือน >> พืชได้รับปริมาณน้ำฝนตามที่ต้องการเป็นเวลา ๔ เดือนในช่วงเวลาไม่กี่วัน >> ภัยแล้งหรือน้ำท่วมฉับพลันยาวนานขึ้น >> การสูญเสียผลผลิตทั้งหมด

๔. พืชที่ประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับปัจจัยทางชีวภาพที่สมดุล

๕. จำเป็นต้องมีการผสมผสานระหว่างแบบจำลองสภาพอากาศและปัจจัยทางชีวภาพที่สมดุลภายใต้วัฏจักรการเพาะปลูก

การปรับปรุงการคาดการณ์และการประเมินความเสี่ยง

๑. จำลองสถานการณ์ “จะเกิดอะไรขึ้น ถ้า...”

(ก) ทดสอบผลกระทบของตัวแปรสภาพภูมิอากาศที่หลากหลาย และปัจจัยทางการเกษตรต่อผลผลิตของพืชในสภาวะต่าง ๆ

๒. พยากรณ์ด้วยวิธีอนุกรมเวลา : การปรับเปลี่ยนแบบเอ็กซ์โพเทนเชียล

(ก) อ้างอิงจากข้อมูลสภาพอากาศและข้อมูลผลผลิตพืชในอดีต

(ข) เพิ่มน้ำหนักให้กับข้อมูลการสังเกตการณ์ล่าสุด

(ค) พยากรณ์ตอบสนองต่อข้อมูลล่าสุดได้ดีขึ้น

ความท้าทายของการประกันภัยแบบดัชนี

๑. ความเสี่ยงพื้นฐาน : ความไม่ตรงกันระหว่างการจ่ายเงินตามดัชนีกับการสูญเสียจริง

(ก) ข้อเสียของความเสี่ยงพื้นฐาน : เกษตรกรผู้เอาประกันภัยขาดทุนและไม่ได้รับเงินประกันภัย

(ข) ข้อดีของความเสี่ยงพื้นฐาน : เกษตรกรผู้เอาประกันภัยไม่เกิดการสูญเสียและได้รับเงิน

ชดเชย

၂၀၀၈.၁၂.၁၂

បុរេបក្សព្រះពុទ្ធសាសនាដែលបានបង្កើតឡើងដោយអង្គការព្រះពុទ្ធសាសនា នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ពេលនេះពេលក្នុងនាមនៃសមាជិក ម៉ែទែនមែនមូលមែន (២)

[illegible]

២) អង្គបូជនីយ៍ កម្មាធិការនៃមេចងក្រងសៀវភៅសម្រាប់ការបោះពុម្ពផ្សាយនៃកិច្ចសន្យា (ប)

(កម្ពុជា ថ្ងៃទី ២២ ខែ កក្កដា) ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងព្រះបរមរាជវាំងនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

[illegible][illegible]

ការព្រឹត្តិការណ៍នេះបានបង្ហាញពីការចូលរួមរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិក្នុងការកសាងសេចក្តីសន្តិភាព និងការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចក្នុងតំបន់។

(២) បេក្ខជនដែលបានចុះឈ្មោះនៅក្នុងតារាងខាងលើ

៥២២២ ក្រុមហ៊ុនស្រាវជ្រាវកម្ពុជា : ក្រុមហ៊ុនស្រាវជ្រាវកម្ពុជា (ក)

-୦୩-

สรุปผลิตภัณฑ์ประกันภัยพืชผล ๓ รายการหลัก

	การชดเชยตามหลักเกณฑ์ ค่าสินไหมทดแทน	ดัชนีผลผลิตในพื้นที่	ดัชนีสภาพอากาศ
ความเสี่ยง	ภัยที่ระบุเฉพาะ : ลูกเห็บ ไฟป่า น้ำค้างแข็ง ภัยที่มีความหลากหลาย : ภัยแล้ง น้ำท่วม น้ำค้างแข็ง พายุ ศัตรูพืชและโรค	ทุกภัย	ภัยธรรมชาติที่วัดโดยสถานีตรวจสภาพ อากาศ (ภัยแล้ง ฝนตกหนัก น้ำค้างแข็ง ความเร็วลม) หรือข้อมูลจากภาพถ่าย ดาวเทียม (ภัยแล้ง น้ำท่วม)
การวัดความสูญเสีย	ในระดับฟาร์ม : ผู้ประเมินความสูญเสียจะ ประเมินความสูญเสียเมื่อเกิดเหตุการณ์และ ยืนยันความสูญเสียเมื่อเก็บเกี่ยว	ฟาร์มที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่กำหนดจะมี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากผลผลิต ที่มีการรับประกันในปัจจุบัน (เช่น ค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๕ ฤดูกาลผลิต) ตามที่ได้มาจากสถิติของรัฐบาล	ฟาร์มที่ตั้งในพื้นที่ใกล้สถานีตรวจสภาพ อากาศหรือมีข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม จะ มีความเบี่ยงเบนของอุณหภูมิสะสมหรือ ปริมาณน้ำฝนในปัจจุบันเมื่อเทียบกับ ระดับปกติที่ตกลงกันไว้ล่วงหน้า
ข้อดี	- ประกันภัยภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อ ฟาร์มเชิงเดี่ยว (เช่น ลูกเห็บ ดินถล่ม) - ไม่มีความเสี่ยงพื้นฐาน	- ต้นทุนการดูแลระบบต่ำ ไม่มีค่าใช้จ่ายสำหรับการปรับแก้การสูญเสีย - จ่ายเงินเร็ว - ประเมินผลกระทบของภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ขนาดใหญ่ (ภัยแล้ง น้ำท่วม พายุไต้ฝุ่น) - มีตัวเลือกสำหรับการป้องกันที่จำกัดมาก	
ข้อเสีย	- ต้นทุนการบริหารจัดการ/การปรับลดการ สูญเสียสูง - การปรับลดการสูญเสียเป็นเรื่องยาก สำหรับเกษตรกรรายย่อย - จำเป็นต้องได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล (>๕๐-๗๐%) เพื่อให้การประกันภัยสามารถ จ่ายได้ - ปัญหาการต่อต้านการคัดเลือกสูง (ยกเว้น กรณีที่มีการคุ้มครองภาคบังคับ) - ความเสี่ยงด้านศีลธรรม	- ปัญหาความเสี่ยงพื้นฐาน - ขึ้นอยู่กับความพร้อมของการใช้ งานและคุณภาพของข้อมูลผลผลิต	- ปัญหาความเสี่ยงพื้นฐาน - ภัยอันตรายที่จำกัด : ภัยเฉพาะที่วัดได้ จากสถานีตรวจวัดสภาพอากาศเท่านั้นที่ สามารถทำประกันภัยได้ - ขึ้นอยู่กับความพร้อมของการใช้งาน และคุณภาพของข้อมูลสภาพอากาศ

ความท้าทายการประกันภัยพืชผลในเอเชีย

๑. พื้นที่การเกษตรขนาดเล็ก (น้อยกว่า ๑ เฮกตาร์) มีพื้นที่ที่กระจายกระจายและมีมูลค่าต่ำ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ที่อยู่ห่างไกล

- เบี้ยประกันภัยสูงเกินไปเมื่อเทียบกับมูลค่าของสิ่งที่เอาประกันภัย
- ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบ ประเมินความเสียหาย และฝึกอบรมเกษตรกรสูง
- ไม่คุ้มค่าสำหรับบริษัทประกันภัยที่ไม่ได้รับเงินอุดหนุน

๒. เกษตรกรปลูกพืชหลากหลาย และช่วงเวลาในการเพาะปลูกและเก็บเกี่ยวแตกต่างกันไป
ตามภูมิภาค

- ทำให้การกำหนด “ระยะเวลาคุ้มครอง” สำหรับกรรมสิทธิ์ประกันภัยทำได้ยากขึ้น
- ความเสี่ยงที่ได้รับจะเปลี่ยนแปลงไปตามฤดูกาล จำเป็นต้องมีการออกแบบกรรมวิธี

ที่ยืดหยุ่นได้

๓. ผลผลิตเพิ่มขึ้นจากปัจจัยการผลิตที่ดี (เมล็ดพันธุ์และเทคโนโลยีใหม่)

- เมล็ดพันธุ์และเทคโนโลยีใหม่ ช่วยเพิ่มผลผลิตได้อย่างรวดเร็ว
- ข้อมูลผลผลิตในอดีตอาจไม่สะท้อนผลการดำเนินงานในปัจจุบันอีกต่อไป

- การกำหนดเบี้ยประกันภัยและหลักเกณฑ์การจ่ายเงินที่แม่นยำทำได้ยาก
- การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอาจเพิ่มความเสี่ยงพื้นฐานในกรมธรรม์ประกันภัยดังนี้
- ๔. ภัยธรรมชาติกับความเสียด้านระบบ (ภัยแล้ง น้ำท่วม พายุไต้ฝุ่น)
 - เกษตรกรหลายรายเรียกร้อยค่าสินไหมทดแทนพร้อมกัน
 - สร้างแรงกดดันทางการเงินมหาศาลให้กับบริษัทประกันภัย
 - การกระจายความเสี่ยงทำได้ยาก
 - ไม่คุ้มค่าสำหรับบริษัทประกันภัยที่ไม่มีเงินอุดหนุน
- ๕. ภัยพิบัติในท้องถิ่นมีความเสี่ยงสูง (ลูกเห็บ ดินถล่ม น้ำท่วมขัง)
 - ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบและยืนยันการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนสูงขึ้น
 - ความเสี่ยงพื้นฐานสูงในการประกันภัยดังนี้ หากขาดข้อมูลเฉพาะพื้นที่
- ๖. การเข้าถึงข้อมูล (ผลผลิต ข้อมูลสภาพอากาศ) เป็นเรื่องยาก
 - บริษัทประกันภัยต้องการข้อมูลย้อนหลังที่เชื่อถือได้ เพื่อประเมินความเสี่ยงและกำหนดราคากรมธรรม์ประกันภัยอย่างยุติธรรม
 - หากไม่มีข้อมูลยากที่จะออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สะท้อนความเสี่ยงของเกษตรกรได้
- ๗. ประวัติความเสียหายจากการประกันภัย
 - ข้อมูลเกี่ยวกับการจ่ายเงินหรือการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในอดีตมีไม่มากนัก
 - ข้อจำกัดในการสร้างแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ประกันภัย
- ๘. การประกันภัยพืชผลต้องเข้าถึงได้ ครอบคลุม และเข้าใจง่ายสำหรับเกษตรกร
- ๙. เกษตรกรจำนวนมากขาดการตระหนักหรือความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการทำงานของประกันภัยและประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้น
- ๑๐. บริษัทประกันภัยและรัฐบาลมักมีประสบการณ์จำกัดในการจัดการความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและภัยพิบัติทางธรรมชาติ
- ๑๑. การประกันภัยขาดโครงสร้างพื้นฐานที่เพียงพอ โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบท
- ๑๒. ขาดแคลนผู้ประเมินความเสียหายที่มีคุณสมบัติเหมาะสมและความเชี่ยวชาญด้านการเกษตร

การพัฒนาการประกันภัยพืชผล

๑. การมีส่วนร่วมของรัฐบาลเป็นสิ่งสำคัญในการรักษาระดับเบี้ยประกันให้อยู่ในระดับที่เอื้ออำนวย และเพื่อส่งเสริมการตระหนักรู้ถึงประโยชน์ของการประกันภัยผ่านความพยายามในการสร้างขีดความสามารถ
๒. การประกันภัยแบบอิงดัชนีเป็นทางออกที่คุ้มค่าสำหรับเกษตรกรจำนวนมากช่วยลดการคัดเลือกที่ไม่พึงประสงค์ แม้ว่าอาจจะมีความเสี่ยงพื้นฐานอยู่บ้างก็ตาม
๓. ใช้ประโยชน์จากเครือข่ายที่มีอยู่ของเกษตรกร เช่น ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (ธ.ก.ส.) หน่วยงานรัฐบาล และสหภาพเออร์ปิจัยการผลิต เพื่อกระจายการประกันภัย
๔. การฝึกอบรมระดับเกษตรกรเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการพัฒนาความเข้าใจและความไว้วางใจในกลไกการประกันภัย
๕. เพื่อเสริมสร้างรูปแบบการกำหนดราคา สามารถใช้ตัวแทน เช่น การจำลองสภาพอากาศ และการคาดการณ์ผลผลิต เพื่อเสริมข้อมูลในอดีตที่มีอยู่อย่างจำกัด โดยร่วมมือกับบริษัทประกันภัยในท้องถิ่น

นวัตกรรมหรือเทคโนโลยีที่สนับสนุนการพัฒนาประกันภัยพืชผล

๑. ภาพถ่ายดาวเทียมและโดรน

- ให้การตรวจสอบพืชผลแบบเรียลไทม์
- นำไปสู่การประมวลผลการเรียกร้องสินไหมทดแทนที่รวดเร็วและแม่นยำยิ่งขึ้น

๒. ข้อมูลจากดาวเทียมและโดรน (ช่วยประเมินความเสียหายของพืชผล) และ AI จะวิเคราะห์ข้อมูล (การวิเคราะห์ความเสี่ยงแบบคาดการณ์)

- ช่วยให้บริษัทประกันภัยสามารถเสนอแผนประกันภัยตามสถานที่ตั้ง/แปลงเพาะปลูกเฉพาะ
- ช่วยวิเคราะห์ข้อมูลฟาร์มและตรวจสอบความเสียหาย
- เพิ่มประสิทธิภาพของการเรียกร้องสินไหมทดแทน

๓. เทคโนโลยีบล็อกเชนทำให้การประกันภัยพืชผลมีความโปร่งใสมากขึ้น ลดการฉ้อโกงและรับประกันการจ่ายเงินที่รวดเร็วยิ่งขึ้น

๔. แพลตฟอร์มดิจิทัลบนมือถือ

๕. เกษตรกรสามารถลงทะเบียนชำระเบี้ยประกันและรับเงินชดเชยผ่านโทรศัพท์มือถือ

๖. เพิ่มการเข้าถึงการประกันภัยพืชผลสำหรับเกษตรกร

ข้อกำหนดหลักของโครงการประกันภัยพืชผลสำหรับเกษตรกรรายย่อย

องค์ประกอบที่สำคัญ	คำอธิบาย
ผลิตภัณฑ์ราคาไม่แพงและเข้าใจง่าย	ออกแบบผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่เรียบง่ายและคุ้มค่า เหมาะกับความต้องการของเกษตรกรรายย่อย
ช่องทางการจัดจำหน่ายที่มีประสิทธิภาพ	บริษัทประกันภัย โทรคมนาคม ธนาคารเพื่อการเกษตร สถาบันการเงินรายย่อย
การประมวลผลและการเรียกร้องที่เชื่อถือได้และมีประสิทธิภาพ	แนวทางตามคำดัชนี เทคโนโลยีระยะไกลหรือการตรวจสอบโดยชุมชน เพื่อให้มั่นใจว่าการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจะเป็นไปอย่างทันทั่วทั้งที่และเป็นธรรม
การบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ	ใช้แพลตฟอร์มบนโทรศัพท์มือถือสำหรับการลงทะเบียนกรมธรรม์ การเก็บเบี้ยประกันภัย และการจ่ายค่าสินไหมทดแทน เพื่อลดต้นทุนและปรับปรุงวิธีการเข้าถึง
การสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน	เสริมสร้างระบบข้อมูลสำหรับการสร้างแบบจำลองสภาพอากาศ ผลผลิต และความเสี่ยง เพื่อให้แน่ใจว่าระบบการชำระเงินมีความแข็งแกร่ง รวดเร็ว และครอบคลุม
แรงจูงใจ	ส่งเสริมการตระหนักรู้และความเข้าใจผ่านการฝึกอบรมเกษตรกร เสนอเงินอุดหนุนพิเศษเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม ส่งเสริมสภาพแวดล้อมด้านกฎหมายและนโยบาย

แนวทางการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีและยั่งยืนสามารถลดความเสี่ยงได้

๑. แนวทางการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี เช่น การปลูกพืชคลุมดิน การลงทุนระบบน้ำในฟาร์มสามารถลดความเสี่ยงทางการเกษตรได้

๒. อย่างไรก็ตาม จำเป็นต้องใช้ความพยายามและต้นทุนเพิ่มเติม

๓. รัฐบาลสามารถให้การสนับสนุนเพื่อส่งเสริมแนวทางการปฏิบัติที่ยั่งยืน

๔. บริษัทประกันภัยควรเสนออัตราเบี้ยประกันภัยที่ปรับตามความเสี่ยง หากพิสูจน์ได้ว่าความเสี่ยงของเกษตรกรที่เลือกใช้วิธีการเกษตรแบบยั่งยืนทำให้ผลผลิตลดลง

๕. หากบริษัทประกันภัยสามารถสะท้อนวิธีการเกษตรผ่านเบี้ยประกันภัยที่ลดลง เป็นการยืดหยุ่นผลตอบแทนที่จะให้แก่เกษตรกร

๒. เรื่อง การประกันภัยปศุสัตว์และประมงในเอเชีย (ภาพรวมของแนวโน้ม ความท้าทาย และโอกาสในปัจจุบัน) โดย Dr.Prasun Kumar Das (APRACA)

บทนำ

๑. ทวีปเอเชียเป็นทวีปที่มีประชากรมากที่สุดในโลก โดยมีการพึ่งพาด้านปศุสัตว์และประมงเป็นอย่างมากเพื่อความมั่นคงทางอาหาร การจ้างงาน และการพัฒนาเศรษฐกิจ

๒. ภาคส่วนเหล่านี้เผชิญกับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ การระบาดของโรค และความผันผวนของตลาด

๓. การประกันภัยมีบทบาทสำคัญในการจัดการความเสี่ยงเหล่านี้ ส่งเสริมการลงทุน และส่งเสริมการเติบโตอย่างยั่งยืน

ภาคการปศุสัตว์และการประมง

๑. ด้านปศุสัตว์

- คิดเป็นประมาณ ๒๐-๓๐ % ของ GDP ภาคการเกษตรในหลายประเทศ
- ผลิตภัณฑ์หลัก : เนื้อวัว เนื้อหมู เนื้อไก่ ผลิตภัณฑ์นม และผลิตภัณฑ์จากสัตว์เคี้ยวเอื้อง

ขนาดเล็ก

- เป็นแหล่งรายได้ของเกษตรกรรายย่อยกว่า ๒๐๐ ล้านคน

๒. ด้านประมง

- เอเชียผลิตปลาและอาหารทะเลมากกว่า ๙๐ % ของโลก
- ประเทศสำคัญ : จีน (๖๐ %) อินเดีย เวียดนาม อินโดนีเซีย และไทย
- มีส่วนสำคัญต่อการส่งออก ความมั่นคงทางอาหาร และการจ้างงาน

บทบาทของการประกันภัยด้านปศุสัตว์และประมง

๑. การลดความเสี่ยง : คัดกรองเกษตรกรและชาวประมงจากความสูญเสียอันเนื่องมาจากภัยแล้ง น้ำท่วม โรคระบาด และความผันผวนจากตลาด

๒. การส่งเสริมการลงทุน : ลดความเสี่ยงที่รับรู้ ช่วยให้เกิดความทันสมัยและการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้

๓. การเข้าถึงบริการทางการเงิน : โครงการประกันภัยรายย่อยขยายความคุ้มครองให้กับเกษตรกรรายย่อยที่ไม่ได้รับการบริการเท่าที่ควร

๔. การสร้างความยืดหยุ่น : เสริมสร้างความสามารถของเกษตรกรและชาวประมงในการฟื้นตัวจากเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์

ประเภทของการประกันภัยปศุสัตว์และประมง

๑. การประกันภัยปศุสัตว์

- ประกันภัยการเสียชีวิต : ชดเชยการเสียชีวิตอันเนื่องมาจากโรค อุบัติเหตุ หรือการโจรกรรม
- ประกันภัยผลผลิต : คุ้มครองความสูญเสียจากการผลิตน้ำนมหรือการเพิ่มน้ำหนัก
- ประกันภัยสุขภาพ : คุ้มครองค่าใช้จ่ายด้านสัตวแพทย์

๒. การประกันภัยประมง

- ประกันภัยบ่อหรือกรง : คัดกรองความสูญเสียจากสภาพอากาศที่เลวร้าย โรคหรือความเสียหายต่อโครงสร้างพื้นฐาน

- ประกันภัยฟาร์มเพาะเลี้ยง : คัดกรองการลงทุนในสัตว์ขนาดเล็ก

- การคุ้มครองรายได้ : คำนวณจากผลผลิตที่เก็บเกี่ยวหรือราคาตลาด

- แบบจำลอง

(๑) คำนวณจากค่าสินไหมทดแทน : ค่าสินไหมทดแทนที่จ่ายตามความสูญเสียจริง

(๒) คำนวณจากดัชนี : ใช้ค่าดัชนีต่าง ๆ เช่น ปริมาณน้ำฝน อุณหภูมิ หรือการระบาดของโรค เพื่อกระตุ้นการจ่ายเงิน ลดต้นทุนการเฝ้าระวังและค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ

ตลาดประกันภัยปัจจุบันในเอเชีย

๑. ความตระหนักรู้ที่เพิ่มขึ้น : การรับรู้ที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการประกันภัยในฐานะเครื่องมือบริหารความเสี่ยง

๒. หน่วยงานหลัก

- รัฐบาล : หน่วยงานปศุสัตว์แห่งชาติของอินเดีย การประกันภัยโรคสัตว์ของจีน

- บริษัทประกันภัยเอกชน : การขยายบริการในภาคการประมงและปศุสัตว์

- องค์กรระหว่างประเทศ : ธนาคารโลก FAO และ GAFSP ที่สนับสนุนโครงการนวัตกรรม

๓. โครงการโดดเด่นที่กำลังริเริ่ม

- โครงการประกันภัยปศุสัตว์ของอินเดีย (ตั้งแต่ปี ๒๐๑๓)

- โครงการนำร่องประกันภัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของจีน

- โครงการบริหารความเสี่ยงแบบบูรณาการของเวียดนาม

๔. การเจาะตลาด : ยังคงค่อนข้างต่ำในหลายประเทศ และยังมีช่องว่างสำหรับการขยายตัวอีกมาก

ความท้าทายที่ประกันภัยปศุสัตว์และประมงต้องเผชิญ

๑. ความตระหนักรู้และความเข้าใจที่จำกัด : เกษตรกรและชาวประมงจำนวนมากขาดความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์การประกันภัย

๒. ความสามารถในการจ่ายและการชำระค่าเบี้ยประกันภัย : เบี้ยประกันภัยที่สูงเป็นอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเกษตรกรรายย่อย

๓. ความบกพร่องของข้อมูล : การขาดข้อมูลที่เชื่อถือได้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของฟาร์ม สถานะสุขภาพหรือผลผลิต เป็นอุปสรรคต่อการประเมินความเสี่ยง

๔. การเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศและความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้น : เหตุการณ์สภาพอากาศที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งและรุนแรงขึ้น รวมถึงรูปแบบของโรคที่คาดเดาไม่ได้

๕. ความน่าเชื่อถือของประกันภัย : ปัญหาความน่าเชื่อถือเนื่องจากการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนล่าช้าหรือถูกปฏิเสธ

๖. ช่องว่างด้านกฎหมายและนโยบาย : นโยบายที่ไม่สอดคล้องกันและการขาดกรอบการสนับสนุนเป็นอุปสรรคต่อการขยายขนาด

โอกาสและนวัตกรรม

๑. การบูรณาการเทคโนโลยี

- การใช้การสำรวจระยะไกลภาพถ่ายดาวเทียม และอุปกรณ์ IoT เพื่อการตรวจสอบ

แบบเรียลไทม์

- บล็อกเชนเพื่อการประมวลผลการเรียกร้องสินไหมทดแทนที่โปร่งใส
- แพลตฟอร์มบนโทรศัพท์มือถือสำหรับการชำระเบี้ยประกันภัยและการยื่นเคลม

๒. โครงการประกันภัยรายย่อยและโครงการที่อิงค่าดัชนี

- ออกแบบมาสำหรับเกษตรกรรายย่อยที่มีเบี้ยประกันภัยต่ำและกระบวนการที่ง่ายขึ้น
- ใช้ค่าดัชนีสภาพอากาศเพื่อกระตุ้นการจ่ายเงินโดยอัตโนมัติ

๓. ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

- การผสมผสานการสนับสนุนจากรัฐบาลเข้ากับประสิทธิภาพของภาคเอกชน
- ตัวอย่าง : เงินอุดหนุนจากรัฐบาลเพื่อลดเบี้ยประกันภัย

๔. การสร้างขีดความสามารถ

- ฝึกอบรมเกษตรกรและชาวประมงเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์และขั้นตอนการประกันภัย
- การพัฒนาเครื่องมือประเมินความเสี่ยงที่เหมาะสมกับบริบทท้องถิ่น

กรณีศึกษา

๑. โครงการประกันภัยปศุสัตว์ของอินเดีย

- เริ่มต้นในปี ๒๕๕๖ ภายใต้ภารกิจหน่วยงานปศุสัตว์แห่งชาติ คุ่มครองโค กระบือ แกะ แพะ และสุกร บรรลุผลสำเร็จในการประกันภัยปศุสัตว์หลายล้านตัวและได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลจำนวนมาก
- ผลลัพธ์ : การนำแนวทางการเลี้ยงปศุสัตว์มาใช้มากขึ้นและเพิ่มความยืดหยุ่นในการเลี้ยง

๒. โครงการประกันภัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของจีน

- เป็นโครงการนำร่องที่มุ่งเน้นไปที่การเพาะเลี้ยงกุ้งและปลา โดยใช้ค่าดัชนีสภาพอากาศเพื่อกระตุ้นการจ่ายเงิน
- ผลลัพธ์ : ลดการสูญเสียทางการเงินและเพิ่มการลงทุนในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

๓. แนวทางการบูรณาการของเวียดนาม

- ผสมผสานการประกันภัยเข้ากับการบริการส่งเสริมและการเข้าถึงสินเชื่อ มุ่งเน้นไปที่เกษตรกรรายย่อย รวมถึงส่งเสริมแนวทางการปฏิบัติทางการเกษตรที่ยั่งยืน

นโยบายและสภาพแวดล้อมด้านกฎหมาย

๑. โครงการริเริ่มของรัฐบาล

- นโยบายสนับสนุนและเงินอุดหนุนเพื่อส่งเสริมการใช้ประกันภัย
- การบูรณาการโครงการประกันภัยเข้ากับแผนพัฒนาการเกษตรในวงกว้าง

๒. การสนับสนุนระหว่างประเทศ

- เงินทุนและความช่วยเหลือทางเทคนิคจากองค์กรต่าง ๆ เช่น ธนาคารโลก และองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO)

๓. ความท้าทายด้านกฎหมาย

- ความจำเป็นในการมีกรอบมาตรฐานสำหรับการประกันภัยแบบอิงค่าดัชนี
- การสร้างหลักประกันการคุ้มครองผู้บริโภคและการป้องกันการฉ้อโกง

๔. ทิศทางนโยบายในอนาคต

- การส่งเสริมรูปแบบการประกันภัยแบบครอบคลุม
- การส่งเสริมการแบ่งปันข้อมูลและความโปร่งใสของข้อมูล

๕. แนวโน้มในอนาคต

- การใช้งานที่เพิ่มขึ้น : ขับเคลื่อนโดยความต้องการการยืดหยุ่นต่อสภาพอากาศและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี
- นวัตกรรมด้านข้อมูลและเทคโนโลยี : ข้อมูลด้าน AI การสำรวจระยะไกลจะช่วยปรับปรุงการประเมินความเสี่ยงและลดต้นทุน
- มุ่งเน้นความยั่งยืน : โครงการประกันภัยที่ส่งเสริมการทำการเกษตรและการประมงอย่างยั่งยืน
- การขยายขนาดการประกันภัยรายย่อย : การเข้าถึงของเกษตรกรรายย่อยที่ถูกกละเลย จึงต้องมีการปรับปรุงเพื่อความยืดหยุ่นในทุกภาคส่วน

บทสรุป

๑. ปศุสัตว์และประมงเป็นภาคส่วนที่สำคัญต่อความมั่นคงทางอาหารและการพัฒนาเศรษฐกิจของเอเชีย
๒. การประกันภัยมีศักยภาพในการลดความเสี่ยง ส่งเสริมการลงทุน และสนับสนุนการเติบโตอย่างยั่งยืนได้อย่างมีนัยสำคัญ
๓. การจัดการกับความท้าทายต้องอาศัยแนวทางแก้ไขที่สร้างสรรค์ นโยบายที่ได้รับการสนับสนุน และความตระหนักรู้ของเกษตรกรที่เพิ่มขึ้น
๔. ความร่วมมือระหว่างรัฐบาล เอกชน และหน่วยงานระหว่างประเทศ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการขยายขนาดความคุ้มครอง
๕. อนาคตจะมีโอกาสที่ดีด้วยความร่วมมือระดับภูมิภาคและเทคโนโลยีที่ทันสมัยขึ้น

๓. กรณีศึกษา เรื่อง แบบจำลองการประกันภัยพืชผลแบบผสมโดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน โดย ประสพการณ์จากประเทศฟิลิปปินส์

โครงการประกันภัยการเกษตรสาธารณะ บริษัทประกันภัยพืชผลฟิลิปปินส์ (PCIC)

๑. เกี่ยวกับ PCIC : ความรู้กฎหมายพื้นฐาน

- เป็นผู้ให้บริการประกันภัยการเกษตรรายใหญ่ในฟิลิปปินส์
- ประธานาธิบดีออกพระราชกฤษฎีกาฉบับที่ ๑๔๖๗ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๒๑ (ข้าวและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์)
- PD ๑๗๓๓ (ปี พ.ศ.๒๕๒๓) เพิ่มความคุ้มครองประกันภัยให้ครอบคลุมพืชชนิดอื่น ๆ

- พระราชบัญญัติสาธารณรัฐ ๘๑๗๕ (ปี พ.ศ.๒๕๓๘) กฎบัตร PCIC ฉบับปรับปรุงใหม่ ให้ครอบคลุมสินทรัพย์ทางการเกษตรที่ไม่ใช่พืช เช่น เครื่องมือทางการเกษตร เครื่องจักร หรือแม้แต่ประกันชีวิต และอุบัติเหตุ

- คำสั่งฝ่ายบริหารฉบับที่ ๑๔๘ (๑๔ กันยายน ๒๕๖๔) โอนการประกันภัยไปยังกรมการคลัง และคำสั่งฝ่ายบริหารฉบับที่ ๖๐ (๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๗) ผนวก รัฐวิสาหกิจเข้ากับการมิวิชาการเกษตร

๒. โครงการประกันภัยของ PCIC

๒.๑ โครงการแบบมีเงินอุดหนุนและแบบไม่มีเงินอุดหนุน (หาเงินทุนเอง)

- จัดหาความคุ้มครองประกันภัยแบบอุดหนุนเต็มจำนวน ๑๐๐ % ให้แก่เกษตรกร และชาวประมงที่มีรายได้ยังชีพตามรายชื่อในระบบทะเบียนเกษตรกร (RSBSA) โดยในปีงบประมาณ ๒๕๖๖ พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายทั่วไป (RA ๑๑๙๓๖) ได้จัดสรรเงินอุดหนุนเบี้ยประกันภัยของรัฐบาล (GPS) จำนวน ๔.๕ พันล้านเปโซ (๗๗ ล้านดอลลาร์สหรัฐ) ให้แก่บริษัท PCIC

- จัดหาความคุ้มครองประกันภัยแบบอุดหนุนเต็มจำนวน ๑๐๐ % ให้แก่เกษตรกร และชาวประมงที่ยั่งยืนเพื่อยังชีพ (ได้รับทุนสนับสนุนจาก Agri Agra พระราชบัญญัติสาธารณรัฐ ๑๐,๐๐๐) โดย ในปี ๒๕๖๖ ได้จัดสรรงบประมาณ ๑.๔ พันล้านเปโซ (๒๔.๒ ล้านดอลลาร์สหรัฐ)

- จัดหาความคุ้มครองประกันภัยแบบอุดหนุนเต็มจำนวน ๑๐๐ % ให้แก่เกษตรกร ชาวสวนมะพร้าว (ได้รับทุนสนับสนุนจากกองทุน CFITF ของเกษตรกรและอุตสาหกรรมมะพร้าว ตาม RA ๑๑๕๒๔) ในปี พ.ศ.๒๕๖๖ ได้จัดสรรงบประมาณ ๒๐๐ ล้านเปโซ หรือ ๓.๔๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

๒.๒ ตัวอย่างผลิตภัณฑ์โครงการประกันภัยที่ได้รับเงินอุดหนุน เกษตรกรผู้มีสิทธิ์ได้รับเงินอุดหนุน :

- RSBSA ระบุว่าเกษตรกรและชาวประมงในพื้นที่ที่ถูกประกาศให้เป็นพื้นที่เสี่ยงภัยทางธรณีวิทยาหรือเขตห้ามการฉีบน้ำท่วม ซึ่งระบุโดยสำนักงานเหมืองแร่และธรณีวิทยา

- พิจารณาจากขนาดที่ดินที่ถือครอง ประการแรก : เกษตรกรที่เพาะปลูกในพื้นที่ขนาด ๑.๕๐ เฮกตาร์หรือน้อยกว่า ประการที่สอง : เกษตรกรที่เพาะปลูกในพื้นที่มากกว่า ๑.๕๐ - ๒.๐๐ เฮกตาร์ และประการที่สาม : เกษตรกรที่เพาะปลูกในพื้นที่มากกว่า ๒.๐๐ - ๓.๐๐ เฮกตาร์

๒.๓ โครงการประกันภัยการเกษตรภาคเอกชน

- สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (IC) ในประเทศฟิลิปปินส์ ได้อนุมัติผลิตภัณฑ์ประกันภัยการเกษตร จำนวน ๔ บริษัท ดังต่อไปนี้

๑. PGA Sompo Japan Insurance

๒. CARD Pioneer Micro Insurance

๓. Bankers Assurance

๔. Western Guaranty

- ในจำนวน ๔ บริษัทนี้ มีเพียง ๓ บริษัทที่อิงตามค่าพารามิเตอร์และจัดให้อยู่ในประเภทการเกษตรขนาดเล็ก

- บริษัท Western Guaranty และบริษัท Bankers Assurance ต่างก็มีผลิตภัณฑ์ที่เคียวางจำหน่ายเพียงไม่กี่เดือน และนำเสนอเฉพาะชุดผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายพร้อมปุ๋ย

- ปัจจุบันมีเพียงผลิตภัณฑ์จากบริษัท Pioneer เท่านั้นที่ยังคงมีจำหน่ายอยู่

ดั่งนี้ - สหกรณ์ประกันภัยทั่วไป CLIMBS ประกันภัยแบบคุ้มครองสภาพอากาศ มีคุณสมบัติ

๑. สหกรณ์จะครอบคลุมสินเชื่อกเกษตร
๒. คุ้มครองในส่วนของปริมาณน้ำฝนและความเร็วลมที่มากเกินไป
๓. การคำนวณปริมาณน้ำฝนจะใช้หน่วยเป็นมิลลิเมตร และความเร็วลมจะใช้หน่วยกิโลเมตร/ชั่วโมง โดยสรุปภายใน ๑ วัน (๒๔ ชั่วโมง) ซึ่งการทำงานของประกันภัยจะเกิดขึ้นเมื่อค่าดังกล่าวสูงกว่าค่าที่กำหนดไว้

๔. สามารถเปิดใช้งานประกันภัยได้หลายรายการภายใน ๑ ปี แต่การจ่ายเงินสูงสุดตลอดทั้งปีจะอยู่ที่ ๕๐ % ของสินเชื่อกทั้งหมดหรือจำนวนเงินที่ครอบคลุมแผนประกันภัยเท่านั้น

๕. กรณีศึกษา ประกันภัยตามค่าดัชนีสภาพอากาศของเกษตรกรผู้ปลูกโกโก้รายย่อยในสุลาเวสีประเทศอินโดนีเซีย ดำเนินโครงการโดย AgriCRF

ประกันภัยแบบอิงค่าดัชนีสภาพอากาศแบบพาราเมตริก

๑. คำจำกัดความ : ประกันภัยที่เรียกร้องเงินตามค่าดัชนีสภาพอากาศที่กำหนดไว้ล่วงหน้า (เช่น ปริมาณน้ำฝน) แทนที่จะจ่ายเงินตามความเสียหายจริง

๒. วัตถุประสงค์ : บรรเทาความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศในภาคเกษตรกรรมด้วยการจ่ายเงินที่รวดเร็วและเป็นรูปธรรม

๓. หลักการและองค์ประกอบหลัก

- การเลือกค่าดัชนีโดยอิงตามค่าดัชนีสภาพภูมิอากาศ (เช่น ค่าดัชนีสะสม มาตรการส่วนภัยแล้ง) ที่สัมพันธ์กับความเสียหายของพืช

- เกณฑ์การจ่ายเงิน : จ่ายตามข้อมูลย้อนหลัง (เช่น ปริมาณน้ำฝนน้อยกว่า ๕๐ มิลลิเมตร ในช่วงที่พืชออกดอก ฯลฯ)

- โครงสร้างการจ่ายเงิน : การจ่ายเงินแบบเส้นตรงหรือขั้นบันได (เช่น การจ่ายเงิน ๑๕ % สำหรับภัยแล้ง หรือ ๔๐ % สำหรับฝนตกหนัก ฯลฯ)

๔. สภาพอากาศส่งผลกระทบต่อไรโกโก้ในเมืองสุลาเวสีตอนกลาง รัฐโอดาโฮ อย่างไร?

- ระยะการออกดอกและการติดฝัก ความเสี่ยง : ภัยแล้งและฝนตกหนัก โดยภัยแล้งจะทำให้เกิดอาการเหี่ยวเฉา ขนาดเมล็ดของโกโก้ลดลง ดอกร่วง ผลผลิตลดลง และถ้าฝนตกหนักจะทำให้ตาดอกร่วง การเก็บเกี่ยวจะล่าช้า ผลผลิตลดลง และเกิดโรค VSD

- ระยะการเก็บเกี่ยว ความเสี่ยง : ภัยแล้งและฝนตกหนัก โดยภัยแล้งจะทำให้เกิดการระบาดของศัตรูพืช (Conopomorpha cramerella) ทำให้ต้นโกโก้มีอายุสั้น ส่วนเมล็ดโกโก้และฝักโกโก้แห้งและเสียหาย ส่วนฝนตกหนักทำให้เกิดน้ำท่วม เกิดโรคเชื้อรา (Phytophthora palmivora) เกิดศัตรูพืช (helopeltis) และไม่สามารถทำให้เมล็ดแห้งได้

๙. จากการหารือกับผู้รับซื้อ สรุปว่ายังคงต้องมีการหารือภายในเพิ่มเติมเกี่ยวกับแผนที่ที่ดีที่สุดที่จะสนับสนุนกิจกรรมนี้อย่างยั่งยืน

๑๐ การฝึกอบรมผลิตภัณฑ์และการหารือเกี่ยวกับบริษัทประกันภัยที่ได้รับการคัดเลือกเพื่อหารือเกี่ยวกับวิธีการที่จะทำให้ผลิตภัณฑ์มีความยั่งยืนอย่างน้อย ๕ ปี ซึ่งผลลัพธ์นี้ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย นอกเหนือจากการคาดหวังให้เกษตรกรซื้อด้วยตนเองโดยเร็วที่สุด

การออกแบบผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

ตัวเลือกที่ ๑ : ครอบคลุมเฉพาะช่วงเก็บเกี่ยวผลผลิตที่มีภัยแล้งและปริมาณน้ำฝนที่มากเกินไป การวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า เหตุการณ์ภัยแล้งมักเกิดขึ้นในช่วงกลางปีถึงปลายปี ขณะที่ปริมาณน้ำฝนที่มากเกินไปจะกระจายตัวอย่างสม่ำเสมอ ตัวเลือกที่ ๑ นี้สามารถลดความเสี่ยงจากภัยแล้งและปริมาณน้ำฝนที่มากเกินไปได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม วิธีนี้จะไม่ครอบคลุมช่วงการเพาะปลูกทั้งหมดเนื่องจากเราไม่ได้ครอบคลุมในช่วงเดือนมกราคม-เมษายน และเดือนกันยายน

ตัวเลือกที่ ๒ ครอบคลุมทุกระยะของพืช แต่จะเน้นความเสี่ยงเฉพาะในแต่ละระยะของพืช เพื่อให้การจ่ายเงินในแต่ละระยะไม่น้อยเกินไป เราขอแนะนำให้ครอบคลุมความเสี่ยงจากภัยแล้งในช่วงออกดอกจนถึงระยะติดผล และปริมาณน้ำฝนที่ตกหนักในช่วงเก็บเกี่ยว เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนที่เหมาะสม

ตัวเลือกที่ ๓ ครอบคลุม ¾ ของช่วงระยะเวลาการเพาะปลูกทั้งปี วิธีนี้เหมาะสมหากเราต้องการกำหนดเป้าหมายช่วงที่สำคัญที่สุดที่เกษตรกรต้องการดูแลเป็นพิเศษ

วิธีการออกแบบค่าดัชนี

๑. กำหนดเป้าหมายปีที่มีสภาพอากาศรุนแรงตามที่แนะนำในผลลัพธ์ของการวิเคราะห์ข้อมูล

๒. ใช้ชุดข้อมูล CHIRPS พร้อมข้อมูลย้อนหลังมากกว่า ๔๐ รายการ และขนาดตาราง ๕ x ๕ กิโลเมตร เพื่อลดความเสี่ยงพื้นฐาน

๓. ใช้ค่า SOR (ผลรวมปริมาณน้ำฝน) เพื่อคำนวณปริมาณน้ำฝนรวมสำหรับภัยแล้ง และค่า ROL สำหรับปริมาณน้ำฝนส่วนเกิน ค่า ROL เหมาะสำหรับการบันทึกเหตุการณ์ที่ฝนตกหนักในช่วงระยะเวลาสั้นซึ่งเกิดขึ้นในภูมิภาคที่มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยสูง เช่น เขตโปโฮ

๔. กำหนดเป้าหมายอัตราเบี้ยประกันภัย ๑๐ % เป็นพื้นฐานในการสร้างแบบจำลองเบื้องต้น

๕. กรณีศึกษา ผลิตภัณฑ์ประกันภัยการเกษตรในประเทศไทย : กรณีศึกษา ของ ธ.ก.ส.

บทนำและภาพรวมของ ธ.ก.ส.

๑. ภาพรวมของประเทศ

- ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีประชากรมากเป็นอันดับที่ ๒๐ ของโลก (๖๖ ล้านคน) ตั้งอยู่ใจกลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

- มีพื้นที่ ๕๑๓,๑๒๐ ตารางกิโลเมตร (ใหญ่เป็นอันดับที่ ๕๐ ของโลก)

- GDP รวมในปี พ.ศ.๒๕๖๗ มีมูลค่า ๑๗.๙๒ ล้านล้านบาท (๕๐๙ พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) โดยเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับที่ ๙ ของเอเชีย

- เศรษฐกิจของประเทศไทยมีส่วน ๙๐ % ของภาคอุตสาหกรรมและการบริการ ส่วนภาคเกษตรกรรมมีส่วนเพียง ๑๐ % (แต่คิดเป็นประมาณ ๓๐ % ของกำลังแรงงาน)

๒. สถาบันการเงินเฉพาะทาง (SFIs) ในประเทศไทย : มีบทบาทสำคัญในฐานะตัวกลางการระดมทุนและการจัดสรรทรัพยากรทางเศรษฐกิจ และในฐานะผู้ให้บริการด้านการชำระเงินและการชำระหนี้ ดังนั้นระบบสถาบันการเงินที่ได้รับการพัฒนาอย่างดี มีประสิทธิภาพ และมีเสถียรภาพ จึงเป็นกุญแจสำคัญในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

๓. สถาบันการเงินเฉพาะทาง จำนวน ๖ แห่ง ในประเทศไทย

- ธนาคารออมสิน (GSB)
- ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (BAAC)
- ธนาคารอาคารสงเคราะห์ (GHB)
- ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (EXIM)
- ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (SME)
- ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย (iBank)

๔. ภาพรวม ธ.ก.ส. : วิสัยทัศน์ “ธนาคารพัฒนาชนบทที่ยั่งยืน”

- ครีวเรือนเกษตรกร ๗.๙ ล้านครัวเรือน (๙๘ % ของครัวเรือนเกษตรกรทั้งหมด)
- เครือข่ายสาขา ๑,๒๑๕ สาขา
- มีผู้ใช้บริการ ธ.ก.ส. ผ่านโทรศัพท์มือถือ ประมาณ ๔.๓๓ ล้านคน
- มีพนักงานทั้งหมด ๒๒,๗๘๓ คน

๕. ความยั่งยืนทางการเงิน (ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๘)

- สินทรัพย์ ๗๑๕๕๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐ
- กำไรสุทธิ ๒๘๓ ล้านดอลลาร์สหรัฐ
- อัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์ (BIS Ratio) ๑๒.๔๗ %
- สินเชื่อ ๕๘,๘๓๔ ล้านดอลลาร์สหรัฐ
- กำไรสุทธิ ๖๔,๔๐๖ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ภัยคุกคามต่อภาคการเกษตรและความสำคัญของการประกันภัย

๑. ความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศ หมายถึง ความน่าจะเป็นของความสูญเสียทางธุรกิจจากปัญหาส่วสิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งรวมถึงการดำเนินธุรกิจของลูกค้าหรือคู่สัญญาที่ก่อให้เกิดผลกระทบภายนอกเชิงลบ เช่น การปล่อยก๊าซเรือนกระจก การตัดไม้ทำลายป่า และการทำลายความหลากหลายทางชีวภาพ มลพิษ (ทางอากาศ ทางบก และทางทะเล) การผลิตวัสดุและของเสียที่เป็นพิษ ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ หมายถึง ความเสี่ยงทางกายภาพหรือความเสี่ยงในช่วงเปลี่ยนผ่านที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ

๒. ความเสี่ยงทางกายภาพ หมายถึง ความน่าจะเป็นที่จะเกิดความสูญเสียต่อทรัพย์สิน และการดำเนินธุรกิจอันเนื่องมาจากภัยพิบัติทางธรรมชาติที่รุนแรง และการเปลี่ยนแปลงทางสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นอย่างช้า ๆ ในระยะยาว

- ตัวอย่าง เช่น

๑) ภัยพิบัติทางธรรมชาติที่อาจส่งผลกระทบในทางลบต่อภาคอสังหาริมทรัพย์และการท่องเที่ยว

๒) ภัยแล้งที่อาจส่งผลกระทบต่อผลผลิตในภาคอุตสาหกรรม

๓) ระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้นอาจส่งผลกระทบต่อชุมชนและธุรกิจตามแนวชายฝั่ง

๓. ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนผ่าน หมายถึง ความน่าจะเป็นที่จะสูญเสียมูลค่าสินทรัพย์ ความสามารถในการแข่งขัน และการดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้อง อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความต้องการของผู้บริโภคและนักลงทุน กฎหมายและนโยบายของรัฐบาล และการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ

- ตัวอย่าง เช่น

๑) การลดการใช้พลาสติก

๒) นโยบายรัฐบาลในการลดการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิล

๓) กฎหมายด้านเทคโนโลยีสะอาด

๔) การจัดเก็บภาษีคาร์บอน

๔. ความเข้าใจถึงความสำคัญของการประกันภัยการเกษตร

- การคุ้มครองทางการเงิน : คุ้มครองความเสียหายจากภัยแล้ง น้ำท่วม พายุ และผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ และป้องกันเกษตรกรไม่ให้เป็นหนี้หรือขายทรัพย์สินหลังจากเกิดภัยพิบัติ

- ส่งเสริมการเข้าถึงสินเชื่อ : เกษตรกรที่ทำประกันภัยจะมีความน่าเชื่อถือทางเครดิตมากขึ้น ทำให้สามารถเข้าถึงบริการทางการเงินได้มากขึ้น

- สร้างความมั่นคงด้านรายได้ของเกษตรกร : จัดหาประกันภัยที่รับประกันรายได้ที่มั่นคงให้กับเกษตรกร

- เสริมสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับความเสี่ยง : เกษตรกรเรียนรู้การใช้ประโยชน์จากประกันภัยเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยง

- ลดภาระจากการเกิดภัยพิบัติ : ลดภาระทางการเงินของรัฐบาลในการช่วยเหลือเกษตรกรในกรณีเกิดภัยพิบัติต่าง ๆ

ผลิตภัณฑ์ประกันภัยการเกษตรของ ธ.ก.ส.

๑. โครงการประกันภัยข้าวนาปี

๑.๑ วัตถุประสงค์ : ให้ความคุ้มครองความเสี่ยงแก่เกษตรกรผู้ปลูกข้าวจากภัยธรรมชาติ แมลงศัตรูพืช และโรคพืช

๑.๒ คุณสมบัติ : เกษตรกรผู้ปลูกข้าวที่ขึ้นทะเบียนกับกรมส่งเสริมการเกษตร หรือลูกค้าสินเชื่อ ธ.ก.ส. และเกษตรกรทั่วไป

๑.๓ พื้นที่สำหรับการเอาประกันภัย

- ชั้นที่ ๑ (ความคุ้มครองพื้นฐาน) จำนวน ๒๑ ล้านไร่ (ลูกค้าสินเชื่อ ธ.ก.ส.)

- ชั้นที่ ๒ (ความคุ้มครองเพิ่มเติม) จำนวน ๐.๑๒ ล้านไร่ (เกษตรกรทั่วไป)

๑.๓ ภัยธรรมชาติที่ได้รับความคุ้มครอง : น้ำท่วม ภัยแล้ง พายุ ลูกเห็บ ไฟป่า ช้างป่า ศัตรูพืชและโรคพืช

๑.๔ วงเงินคุ้มครอง : ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ไร่ละ ๑,๑๙๐ บาท ศัตรูพืชและโรคพืช ไร่ละ ๕๙๕ บาท

- เรียกร้องค่าเสียหายผ่านแอปพลิเคชัน “มะลิซ้อน”
- เป็นไปตามแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับภัยพิบัติของกระทรวงการคลัง

๓. ประกันภัยโคเนื้อ

๓.๑ ความคุ้มครอง : การเสียชีวิตจากโรค LSD หรือการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ ไฟไหม้ ฟาผ่า น้ำท่วม ดินถล่ม พายุ และแผ่นดินไหว โดยการเสียชีวิตจากการเจ็บป่วยจะต้องใช้เวลารอคอย ๓๐ วัน

๓.๒ รายละเอียดประกันภัย : เบี้ยประกันภัย ๔๐๐ บาท/คน/ ๖ เดือน จำนวนเงินประกันภัยสูงสุด ๓๐,๐๐๐ บาท/คน

๓.๓ คุณสมบัติของโคเนื้อที่เอาประกันภัย : สุขภาพแข็งแรง ไม่มีความพิการซึ่งมีผลกับสุขภาพ ไม่เป็นโรคเรื้อรัง และไม่อยู่ระหว่างการรักษาพยาบาล มีอายุไม่เกิน ๓๖ เดือน ขึ้นทะเบียนกับกรมปศุสัตว์ มีการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ (NID หรือ FRID) มีบันทึกการถ่ายพยาธิ ฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากเท้าเปื่อย และโรคคอบวมมาแล้วไม่เกิน ๑ เดือนนับแต่วันที่ขอเอาประกันภัย

๔. โครงการประกันภัยโคนม

๔.๑ ผู้มีสิทธิเอาประกันภัย : เกษตรกรที่เลี้ยงโคนม (บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล) ที่ขึ้นทะเบียนกับกรมปศุสัตว์ มีการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามระบบของกรมปศุสัตว์และมีการติด Ear Tag ก่อนวันที่เริ่มเอาประกันภัย โดยโคนมที่เลี้ยงจะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ เดือน ไม่เกิน ๑๐ ปี และมีสุขภาพแข็งแรง

๔.๒ การคุ้มครอง

- ระยะเวลาคุ้มครอง ๑ ปี แต่ต้องรอคอย ๓๐ วัน (สำหรับการเจ็บป่วยใด ๆ ที่เกิดขึ้นโดยนับจากวันที่เริ่มคุ้มครอง)
- คุ้มครองโคนมที่เสียชีวิตจากอุบัติเหตุ ภัยธรรมชาติที่ระบุ ได้แก่ ไฟไหม้ ฟาผ่า น้ำท่วม ดินถล่ม แผ่นดินไหว และลมพายุ และการเจ็บป่วยที่ไม่ได้ระบุในข้อยกเว้น

๔.๓ จำนวนเงินประกันภัย

- อัตราค่าเบี้ยประกันภัย ๑,๐๐๐ บาท จะได้รับความคุ้มครองจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท
- อัตราค่าเบี้ยประกันภัย ๑,๕๐๐ บาท จะได้รับความคุ้มครองจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท

๔.๔ ข้อยกเว้นที่สำคัญ

- การกระทำให้เสียชีวิตโดยเจตนา โรคประจำตัว หรือการการุณยฆาตโดยไม่ได้รับอนุญาต
- การเสียชีวิตระหว่างขนส่ง ภาวะทุพโภชนาการ การฉ้อโกง
- ความเสี่ยงจากสงคราม การก่อการร้าย อาวุธนิวเคลียร์
- โรคปากเท้าเปื่อย โรคไขหวัด โรคแอนแทรกซ์ (เว้นแต่จะได้รับการฉีดวัคซีน)

๕. โครงการประกันภัยสุกร

๕.๑ ผู้มีสิทธิเอาประกันภัย : เกษตรกรที่เลี้ยงสุกร ที่ขึ้นทะเบียนกับกรมปศุสัตว์และต้องแสดงเอกสารรับรองการฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากเท้าเปื่อย ผู้เอาประกันจะต้องแสดงเอกสารยืนยันตัวตนของสุกรแต่ละตัวก่อนเอาประกันภัย โดยสุกรจะต้องมีอายุแรกเข้า ๒ เดือน และมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์

-၄၂-

- ภาวะฝนแล้งจากค่าดัชนีฝนแล้งที่กำหนดในกรมธรรม์รายอำเภจนถึงวันที่มีค่าปริมาณน้ำฝนเกินกว่า ๑ มิลลิเมตร จะได้รับเงินชดเชยเพิ่มเป็นรายวัน วันละ ๖๐ บาท ต่อหนึ่งหน่วยความคุ้มครอง รวมอัตราค่าชดเชยไม่เกิน ๒,๑๐๐ บาท ต่อหนึ่งหน่วยความคุ้มครอง

ผลการดำเนินงานที่สำคัญและความสำเร็จของโครงการประกันภัยการเกษตร

๑. การขยายความคุ้มครองของโครงการ : จากโครงการนำร่องพืชผลสู่การนำร่องในหลายประเภท เช่น ปศุสัตว์ ประมง โดยครอบคลุมทั้งข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ลำไย โคนม โคเนื้อ สุกร และประมง

๒. การมีส่วนร่วมของเกษตรกร : มีเกษตรกรเข้าร่วมโครงการประกันภัยมากกว่า ๒ ล้านคนต่อปี และมีการเพิ่มความตระหนักรู้เกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงผ่านการประกันภัย

๓. ความคุ้มครองพื้นที่ (ประกันภัยพืชผล) : มีพื้นที่เข้าร่วมโครงการรวมมากกว่า ๘๐ ล้านไร่ โดยความคุ้มครองมุ่งเน้นไปที่พื้นที่เสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ

๔. นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ : นำเสนอประกันภัยแบบดัชนีโดยใช้ข้อมูลดาวเทียม (เช่น ดัชนีปริมาณน้ำฝนของลำไย) หรือโครงการนำร่องประกันภัยรายย่อยเพื่อการเข้าถึงอย่างทั่วถึง

๕. การจัดเก็บและจ่ายเบี้ยประกันภัย : เบี้ยประกันภัยที่สามารถเข้าถึงได้ เช่น ราคา ๓๙๙ บาท/หน่วย รวมทั้งการชำระค่าสินไหมทดแทนอย่างรวดเร็วและโปร่งใสผ่านช่องทางดิจิทัล

ความสำเร็จที่สำคัญและผลกระทบเชิงกลยุทธ์

๑. การบรรเทาความเสี่ยงและการสนับสนุนการฟื้นฟูโดยการจ่ายเงินชดเชยมากกว่า ๓ พันล้านบาทให้แก่เกษตรกรที่ได้รับผลกระทบ พร้อมทั้งช่วยรักษาเสถียรภาพทางการเงินและความสามารถในการปลูกซ่อมแซม/ลงทุนซ้ำ

๒. ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยร่วมมือกับบริษัทชั้นนำ เช่น ทิพยประกันภัย สมโปะประกันภัย ประกันภัยไทยวิวัฒน์ และยังได้รับการสนับสนุนจากกรมปศุสัตว์ กรมส่งเสริมการเกษตร กรมประมง และ GISTDA

๓. การวางแผนและแนวทางนโยบาย โดยการสนับสนุนโครงการขยายความปลอดภัยทางสังคมและความมั่นคงทางการเงินในพื้นที่ชนบท

๔. การเปลี่ยนแปลงข้อมูลด้วยระบบดิจิทัล โดยการนำระบบดาวเทียมมาใช้

๕. การยอมรับในระดับนานาชาติ การลดความเสี่ยงทางศีลธรรมและระยะเวลาในการดำเนินการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน รวมทั้งการนำเสนอกรณีศึกษาในเวทีระหว่างประเทศ (เช่น อาเซียน , FAO , GIZ)

การบรรยายหัวข้อที่ ๓ : การดำเนินการประกันภัยการเกษตร

๑. เรื่อง ธ.ก.ส.กับการดำเนินงานประกันภัยการเกษตร โดย คุณสุธีร์ วิสิทธิ์วรารกร รองผู้อำนวยการอาวุโส ฝ่ายบริหารความเสี่ยง ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.)

ภาพรวมการประกันภัยการเกษตรของ ธ.ก.ส.

๑. ผลิตภัณฑ์ประกันภัยการเกษตรของ ธ.ก.ส.

๑.๑ โครงการประกันภัยตามนโยบายของรัฐบาล (คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้ดำเนินโครงการ)

- โครงการประกันภัยเกษตรกรผู้ปลูกข้าว
- โครงการประกันภัยเกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

๑.๒ โครงการประกันภัยภาคสมัครใจ

- โครงการประกันภัยโคเนื้อและโคพันธุ์
- โครงการประกันภัยโคนม
- โครงการประกันภัยสุกร
- โครงการประกันภัยสัตว์น้ำ/ประมง
- โครงการประกันภัยเกษตรกรผู้ปลูกลำไย

๒. กระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยการเกษตร

๒.๑ หลักการและเหตุผลประกอบนโยบาย

- แรงขับเคลื่อน : การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงขึ้น (ภัยแล้ง น้ำท่วม และศัตรูพืช)

- ภารกิจของรัฐบาล : คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้กระทรวงการคลังและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นผู้รับผิดชอบหลัก

- ยุทธศาสตร์ ธ.ก.ส. สอดคล้องกับนโยบาย “ฟื้นฟู พัฒนา ยกระดับ เสริมสร้างเศรษฐกิจครัวเรือน และ ส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุน”

๒.๒ ความร่วมมือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

- หน่วยงานหลัก : กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงการคลัง

- หน่วยงานกำกับดูแล : สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เป็นผู้อนุมัติกรรมธรรม์

- พันธมิตร : บริษัทประกันภัยเอกชน (Sompote ไทยวิวัฒน์ และทิพย์ประกันภัย)

- หน่วยงานสนับสนุน : กรมปศุสัตว์ กรมประมง และกรมส่งเสริมการเกษตร

๒.๓ การออกแบบผลิตภัณฑ์

- การระบุความต้องการและความเสี่ยง

๑) การประเมินความเสี่ยง : วิเคราะห์ภาคการเกษตรเฉพาะและภัยคุกคาม

๒) ตัวอย่าง : ข้าว (พายุ น้ำท่วม ภัยแล้ง ศัตรูพืช และโรค) ลำไย (ภัยแล้ง) ประมง (เรือประมงเสียหาย ชาวประมงได้รับบาดเจ็บ/เสียชีวิตจากภัยธรรมชาติ) สุกร (เสียชีวิตจากภัยธรรมชาติ อุบัติเหตุ และโรคระบาด)

๒.๔ ความคุ้มครองและผลประโยชน์

- ขอบเขต : กำหนดภัยอันตรายที่ครอบคลุมและผลประโยชน์สำหรับแต่ละผลิตภัณฑ์
- ตัวเลือกแบบแบ่งระดับ : ผลิตภัณฑ์บางประเภทแบ่งพื้นที่ออกเป็นกลุ่มเสี่ยงต่ำเสี่ยงปานกลาง และเสี่ยงสูง เพื่อกำหนดเบี้ยประกันภัยและความคุ้มครองที่แตกต่าง
- ค่าชดเชย : ขึ้นอยู่กับระดับความรุนแรงของภัย (เช่น ปริมาณน้ำฝนไม่เพียงพอสำหรับการปลูกลำไย ความเสียหายของเรือประมง)
- จำนวนเงินที่เอาประกันภัย : ค่าชดเชยสูงสุดที่กำหนดต่อหน่วย (เช่น ต่อไร่ ต่อตัวต่อลำ)

๒.๕ การกำหนดเบี้ยประกันภัยและเงินอุดหนุน

- การคำนวณเบี้ยประกันภัย : ขึ้นอยู่กับการประเมินความเสี่ยง ซึ่งแตกต่างกันไปตามสถานที่หรือสินทรัพย์ และคำนวณโดยใช้หลักเกณฑ์ทางคณิตศาสตร์ประกันภัย
- เงินอุดหนุนจากรัฐบาล : การสนับสนุนที่สำคัญจากรัฐบาลจะช่วยลดต้นทุนของเกษตรกร
- เงินอุดหนุนจาก ธ.ก.ส. : การสนับสนุนเบี้ยประกันภัยเพิ่มเติมสำหรับลูกค้าสินเชื่อ ธ.ก.ส.

๒.๖ เกณฑ์คุณสมบัติและการระบุกลุ่มเป้าหมาย

- การขึ้นทะเบียนเกษตรกร : จำเป็นจะต้องยื่นต่อหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง (เช่น กรมส่งเสริมการเกษตรสำหรับข้าว กรมปศุสัตว์สำหรับสุกร)
- ขอบเขตทางภูมิศาสตร์ : พื้นที่ปฏิบัติงาน/จังหวัด
- ลูกค้า ธ.ก.ส. : จะเป็นกลุ่มเป้าหมายหลัก แต่อาจขยายไปถึงเกษตรกรทั่วไป
- ข้อมูลเฉพาะสินทรัพย์ : เงื่อนไขสำหรับสินทรัพย์ที่เอาประกันภัย (เช่น สุกรที่แข็งแรง เรือที่จดทะเบียน)

๒.๗ กรอบการดำเนินงานและขั้นตอนปฏิบัติ

- การยื่นคำขอ : เกษตรกรยื่นคำขอผ่าน ธ.ก.ส. สาขา พร้อมเอกสารประกอบ
- การไหลเวียนของเงินทุน : ธ.ก.ส. จัดเก็บเบี้ยประกันภัยและโอนเงินให้บริษัทประกันภัย
- การจัดการเอกสาร : ขั้นตอนมาตรฐานสำหรับแบบฟอร์ม รายงาน และใบรับรอง
- การแลกเปลี่ยนข้อมูล : ช่องทางที่ชัดเจนระหว่าง ธ.ก.ส. บริษัทประกันภัย และหน่วยงานภาครัฐ

๒.๘ กระบวนการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนและการชดเชย

- การประเมินความเสียหาย : ใช้รายงานจากหน่วยงานรัฐบาลหรือข้อมูลจากภายนอก (ดาวเทียม)
- การยื่นคำร้องเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน : เกษตรกรรายงานความเสียหายเพื่อเริ่มต้นการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน

- การเบิกจ่ายเงิน : บริษัทประกันภัยจ่ายเงินชดเชยในระยะเวลาที่กำหนด (เช่น ๑๕ วัน)
เข้าบัญชีเกษตรกรโดยตรง

- การตรวจสอบ : ธ.ก.ส. สาขา จะตรวจสอบการโอนเงินชดเชย

๒.๙ การติดตามและประเมินผล

- การติดตามผลการดำเนินงาน : ธ.ก.ส. จะตรวจสอบสถานะการประกันภัย การเรียกร้อง
ค่าสินไหมทดแทน และการคืนเงินผ่านเว็บไซต์/ระบบ

- การรวบรวมข้อมูล : รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณน้ำฝน สินทรัพย์ที่เอาประกันภัย
และผลการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน เพื่อประเมินประสิทธิภาพ

- การติดตามผลอย่างต่อเนื่อง : การติดตามผลจะให้ข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุง
ผลิตภัณฑ์ในอนาคต

- การทบทวนกลยุทธ์ : กลยุทธ์การประกันภัยของ ธ.ก.ส. ผ่านการทบทวนเป็นระยะ

กลยุทธ์การตลาดของ ธ.ก.ส.

๑. วัตถุประสงค์ทางการตลาด

๑.๑ สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงทางการเกษตรและสิทธิประโยชน์จากการ
ประกันภัย

๑.๒ ส่งเสริมการนำโครงการประกันภัยที่ ธ.ก.ส. สนับสนุนมาใช้

๑.๓ สร้างความเชื่อมั่นและการมีส่วนร่วมในระยะยาวของเกษตรกร

๑.๔ สนับสนุนการเข้าถึงบริการทางการเงินและความยืดหยุ่นในพื้นที่

๒. การแบ่งส่วนตลาดเป้าหมาย

๒.๑ กลุ่มเป้าหมายหลัก : เกษตรกรรายย่อย (ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ลำไย ทุเรียน
ชาวประมง)

๒.๒ กลุ่มย่อย : ลูกค้าสินเชื่อ เกษตรกรในพื้นที่เสี่ยงภัยสูง (ภัยแล้ง น้ำท่วม) กลุ่มเกษตรกร
และสหกรณ์

๒.๓ ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่ม

๓. การสื่อสารเกี่ยวกับข้อเสนอ

๓.๑ เน้นความคุ้มครองเมื่อเทียบกับมูลค่าของเบี้ยประกันภัย (เช่น ๔๐๐ บาท ได้รับความ
คุ้มครอง ๓๐,๐๐๐ บาท)

๓.๒ เน้นการเคลมที่รวดเร็วโดยไม่ต้องสำรวจ โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่ใช้ค่าดัชนี

๓.๓ เชื่อมโยงกับการคุ้มครองสินเชื่อและความสามารถในการชำระหนี้

๓.๔ ใช้ในกรณีศึกษาจริงของการจ่ายค่าสินไหมทดแทน

๔. กลยุทธ์การสื่อสารหลายช่องทาง

๔.๑ พนักงานสาขา : อธิบายเป็นส่วนตัวระหว่างการหารือเรื่องสินเชื่อ

๔.๒ กิจกรรมชุมชน : กิจกรรมภาคสนาม งานเกษตร และโครงการโรงเรียนเกษตรกร

๔.๓ สื่อดิจิทัล : ไลน์ เฟสบุ๊ก การแจ้งเตือนผ่าน SMS

๔.๔ สื่อดั้งเดิม : วิทยุ ปสเตอร์ แผ่นพับภาษาถิ่น

๕. การส่งเสริมโดยความร่วมมือ

๕.๑ การประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ : กรมส่งเสริมการเกษตร และกรมปศุสัตว์

๕.๒ บริษัทประกันภัย : ไทยวิวัฒน์ Sompo

๕.๓ กลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์ : ใช้ประโยชน์จากเครือข่ายเกษตรกร

๕.๔ ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน : สร้างความไว้วางใจในท้องถิ่น

๖. กลยุทธ์การรวมผลิตภัณฑ์

๖.๑ เสนอประกันภัยเสริมกับสินเชื่อก่อการเกษตร

๖.๒ จัดฝึกอบรมให้ความรู้ทางด้านการเงินและการบริหารความเสี่ยง

๗. กลยุทธ์ด้านราคาและแรงจูงใจ

๗.๑ รักษาเบี้ยประกันภัยให้อยู่ในระดับต่ำและเข้าถึงได้ง่าย (เช่น ๓๙๙ บาท สำหรับผู้เอาประกันภัย ๑๐,๐๐๐ บาท)

๗.๒ อนุญาตให้หักเบี้ยประกันภัยครั้งเดียวจากเงินกู้

๗.๓ เสนอสิ่งที่จูงใจหรือรางวัลที่ไม่ใช่ตัวเงินสำหรับผู้ถือกรมธรรม์ ๑๐๐ ท่านแรก

๗.๔ ส่งเสริมส่วนลดสำหรับการลงทะเบียนแบบกลุ่ม

๘. การติดตามและให้ข้อเสนอแนะ

๘.๑ ติดตามการตอบสนองของเกษตรกร : การจดจำผลิตภัณฑ์ พฤติกรรมการต่ออายุ

๘.๒ ดำเนินการสำรวจความพึงพอใจของเกษตรกร

๘.๓ การปรับเปลี่ยนข้อความทางการตลาด ช่วงเวลา และเครื่องมือต่าง ๆ ตามข้อเสนอแนะ

๘.๔ ปรับปรุงความชัดเจนของเนื้อหา (เช่น ภาพ การเล่าเรื่อง)

ขั้นตอนการเรียกร้องสิทธิ

๑. การรายงานและการประเมินเบื้องต้น

๑.๑ การแจ้งความเสียหาย : เกษตรกรแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือ ธ.ก.ส.สาขา เกี่ยวกับความเสียหายหรือความสูญหาย หรือสมัครแอปพลิเคชัน “มะลิซ้อน”

๑.๒ วิธีการประเมินเบื้องต้น

- รายงานจากหน่วยงานภาครัฐ : หน่วยงานเฉพาะ เช่น ประมง (เรือประมงได้รับความเสียหาย) สุกกร (โรครະບាດ) อาจใช้รายงานจากหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กรมประมง หรือกรมปศุสัตว์

- ข้อมูลดาวเทียม : สำหรับการประกันภัยเกษตรกรผู้ปลูกลำไย จะมีการประเมินผลกระทบจากภัยแล้งโดยใช้ข้อมูลค่าดัชนีปริมาณน้ำฝนจากดาวเทียม

๒. เอกสารและการตรวจสอบ

๒.๑ เอกสารที่จำเป็น โดยทั่วไปเกษตรกรจะต้องยื่นเอกสารดังต่อไปนี้

- หลักฐานการประกันภัย (เช่น ใบรับรองการประกันภัย)

- บัตรประจำตัวประชาชน

- หลักฐานการสูญหาย/ความเสียหาย (เช่น รูปถ่าย รายงาน)

- รายละเอียดบัญชีธนาคารสำหรับรับเงินค่าสินไหมทดแทน

๒.๒ การตรวจสอบ : บริษัทประกันภัยหรือตัวแทนจะตรวจสอบข้อมูลที่ส่งมาและขอบเขตความเสียหายโดยอ้างอิงจากข้อกำหนดของกรมธรรม์และข้อมูลการประเมิน ซึ่งอาจจะต้องมีการอ้างอิงกับบันทึกข้อมูลของภาครัฐหรือแหล่งข้อมูลภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๓. ขั้นตอนการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนประกันภัยเกษตรกรผู้ปลูกข้าวและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

๓.๑ ประกาศจากทางราชการ : พื้นที่เพาะปลูกที่อยู่ในเขตภัยพิบัติทางธรรมชาติ

๓.๒ พื้นที่เพาะปลูกที่ได้รับความเสียหายจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ แต่พื้นที่เพาะปลูกอยู่นอกเขตภัยพิบัติที่ทางราชการประกาศไว้

- เกษตรกรสามารถบันทึกข้อมูลความเสียหายลงในแอปพลิเคชัน “มะลิซ้อน”

- บริษัทประกันภัยจะพิจารณาร่วมกับข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม

๓.๓ ธนาคารจะโอนเงินค่าสินไหมทดแทนเข้าบัญชีเงินฝากของลูกค้าภายใน ๑๕ วัน หลังจากได้รับเอกสารครบถ้วน

๔. ขั้นตอนการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนประกันภัยปศุสัตว์

๔.๑ การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนต้องประกอบด้วย รายงานผลการชันสูตรของสัตวแพทย์

๔.๒ เอกสารอื่น ๆ ได้แก่ รูปถ่ายสัตว์ การขึ้นทะเบียน และบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ถือกรมธรรม์

๔.๓ ธนาคารจะโอนเงินค่าสินไหมทดแทนเข้าบัญชีเงินฝากของลูกค้าภายใน ๑๕ วัน หลังจากได้รับเอกสารครบถ้วน

๕. ขั้นตอนการเคลมประกันภัยเกษตรกรผู้ปลูกลำไย

๕.๑ ไม่ต้องแจ้งความเสียหาย

๕.๒ บริษัทประกันภัยจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามข้อมูลดัชนีภัยแล้งที่ได้จากระบบ GSmap

๕.๓ ค่าดัชนีภัยแล้ง (วัดจากข้อมูลปริมาณน้ำฝน) ค่าดังกล่าวจะถูกกำหนดในแต่ละพื้นที่

การคำนวณและอนุมัติค่าสินไหมทดแทน

๑. การตรวจสอบคุณสมบัติ : การประเมินค่าสินไหมทดแทนจะพิจารณาจากความคุ้มครองของกรมธรรม์ เกณฑ์คุณสมบัติ และคำจำกัดความของภัยแต่ละประเภท

๒. จำนวนเงินค่าสินไหมทดแทน : พิจารณาจากความเสียหายที่ประเมิน และจำนวนเงินที่เอาประกันภัยตามเงื่อนไขของกรมธรรม์ (เช่น พืช ต่อไร่ ปศุสัตว์ ต่อตัว หรือจำนวนเงินเฉพาะสำหรับความเสียหายของเรือ/การบาดเจ็บส่วนบุคคล)

๓. การอนุมัติ : เมื่อตรวจสอบและคำนวณแล้ว บริษัทประกันภัยจะอนุมัติการจ่ายเงินสินไหมทดแทน

๔. การจ่ายเงินและการติดตามตรวจสอบ

๔.๑ ระยะเวลาการชำระเงิน : บริษัทประกันภัยมีหน้าที่จ่ายเงินชดเชย โดยปกติจะภายใน ๑๕ วัน หลังจากได้รับเอกสารครบถ้วนและถูกต้อง

๔.๒ วิธีการ : โดยปกติแล้วเงินชดเชยจะถูกโอนเข้าบัญชีเงินฝากของเกษตรกรโดยตรง

๔.๓ การติดตามตรวจสอบและยืนยันข้อมูล : ธ.ก.ส. สาขา จะช่วยตรวจสอบความถูกต้องของการโอนเงินชดเชย เพื่อให้มั่นใจว่าเกษตรกรจะได้รับเงินตามจำนวนที่พึงได้รับ การติดตามตรวจสอบอย่างต่อเนื่องช่วยให้มั่นใจได้ถึงความโปร่งใสและความรับผิดชอบในกระบวนการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน

การบูรณาการประกันภัยการเกษตรกับสินเชื่อและบริการทางการเงินอื่น ๆ

๑. บริการสินเชื่อและการเงินของ ธ.ก.ส. ก้าวข้ามขีดจำกัดของการให้สินเชื่อแบบดั้งเดิม

- พันธกิจหลัก : ให้บริการทางการเงินที่ครอบคลุมแก่เกษตรกร สหกรณ์การเกษตร และชุมชนชนบทในประเทศไทย

- ก้าวข้ามขีดจำกัดของสินเชื่อ : เน้นย้ำบริการที่หลากหลาย รวมถึงการออมเงิน ระบบการชำระเงิน และการบริหารจัดการความเสี่ยงที่สำคัญ

- ทำความเข้าใจความต้องการของเกษตรกร : ตระหนักถึงความเสี่ยงเฉพาะตัว และความเสี่ยงที่เกษตรกรต้องเผชิญ เช่น สภาพอากาศที่เลวร้าย การระบาดของศัตรูพืช และความผันผวนของราคาในตลาดเกษตร

- สิ่งที่ขาดหายไป : ในอดีตการพึ่งพาสินเชื่อเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะปกป้องเกษตรกรจากผลกระทบร้ายแรงจากภัยพิบัติทางการเกษตรที่ไม่คาดคิดได้

๒. การประกันภัยในฐานะองค์ประกอบที่สำคัญของเสถียรภาพทางการเงิน

- การลดความเสี่ยงจากการผิมนัดชำระหนี้ : การประกันภัยการเกษตรช่วยลดความเสี่ยงจากการผิมนัดชำระหนี้ของ ธ.ก.ส. โดยตรง เมื่อเกษตรกรประสบปัญหาพืชผลเสียหาย ปศุสัตว์เสียหาย หรือเหตุการณ์อื่น ๆ ที่ทำประกันไว้

- การเข้าถึงง่าย : ผลลัพธ์ที่ประกันภัยมักนำเสนอพร้อมกับการสมัครสินเชื่อ ทำให้เกษตรกรได้รับความคุ้มครองอย่างสะดวกและมีประสิทธิภาพ

- การลงทะเบียน : ในบางกรณี ความคุ้มครองประกันภัยพื้นฐานอาจรวมกับผลลัพธ์สินเชื่อเฉพาะรายการ หรือเกษตรกรอาจได้รับการสนับสนุนให้ทำประกันภัยโดยเป็นเงื่อนไขของการได้รับเงินทุน

- การป้องกันการลงทุน : ช่วยให้เกษตรกรมีกลไกในการชำระคืนเงินกู้ แม้หลังจากการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ ช่วยให้เกษตรกรสามารถฟื้นตัวและนำเงินไปลงทุนในรอบการผลิตต่อไปได้อย่างรวดเร็ว

๓. การดำเนินงานจริงในพื้นที่

- การเข้าถึงลูกค้าแบบครบวงจร : เกษตรกรสามารถเข้าถึงบริการสินเชื่อและประกันภัยได้อย่างสะดวกที่ ธ.ก.ส. สาขา หรือผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลแบบบูรณาการ

- เจ้าหน้าที่ที่ผ่านการฝึกอบรม : เจ้าหน้าที่ ธ.ก.ส. ได้รับการฝึกอบรมแบบครบวงจรสามารถอธิบายรายละเอียดของผลลัพธ์สินเชื่อตลอดจนสิทธิประโยชน์และเงื่อนไขหรือตัวเลือกประกันภัยที่เกี่ยวข้องได้อย่างดี

- การจัดเก็บเบี้ยประกันภัย : เบี้ยประกันภัยจะถูกจัดเก็บอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมักจะหักผ่านบัญชี ธ.ก.ส. ของเกษตรกรโดยตรง หรือรวมเข้ากับการชำระคืนเงินกู้ที่มีอยู่

- การอำนวยความสะดวกในการดำเนินการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน : ธ.ก.ส. มีบทบาทสำคัญในการอำนวยความสะดวกในกระบวนการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน โดยร่วมมือกับผู้ให้บริการประกันภัยโดยตรง (หรือทำหน้าที่เป็นผู้รับประกันภัยสำหรับผลิตภัณฑ์บางประเภท) เพื่อให้มั่นใจว่าจะได้รับเงินชดเชยอย่างรวดเร็วและเป็นธรรม

- การบูรณาการแบบดิจิทัล : การใช้ประโยชน์จากแอปพลิเคชันของธนาคารบนโทรศัพท์มือถือและแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อให้ข้อมูลประกันภัยสามารถเปิดใช้งานแอปพลิเคชันและจัดการการชำระเบี้ยประกันภัยแบบดิจิทัล

ความท้าทายและบทสรุป

๑. เกษตรกรมีความตระหนักและเข้าใจต่ำ

- เกษตรกรจำนวนมากขาดความตระหนักรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์และกลไกการประกันภัย

- ความเข้าใจแบบผิด ๆ เกี่ยวกับโครงการประกันภัยและโครงการชดเชย

- ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันภัยที่อิงค่าดัชนี (เช่น ค่าดัชนีปริมาณน้ำฝน) เป็นเรื่องยาก

๒. ข้อจำกัดด้านข้อมูลและข้อจำกัดทางเทคนิค

- โมเดลประกันภัยที่ซับซ้อนจะต้องอาศัยเทคโนโลยีและข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ

- ข้อมูลสภาพอากาศและดาวเทียมที่แม่นยำและเฉพาะพื้นที่อาจมีความละเอียดที่จำกัด

- การออกแบบค่าดัชนีต้องสมดุลระหว่างความถูกต้องและความเรียบง่าย เพื่อให้เกษตรกร

สามารถเข้าใจได้ง่าย

๓. ความซับซ้อนในการดำเนินงานและการบริหาร

- ความซับซ้อนในการประสานงานระหว่าง ธ.ก.ส. สาขา บริษัทประกันภัย และหน่วยงานภาครัฐ

- เนื่องจากข้อจำกัดเกี่ยวกับช่วงเวลาในการเพาะปลูกพืชและช่วงเวลาในการเก็บเกี่ยว จึงไม่สามารถให้บริการประกันภัยได้ตลอดทั้งปี

๔. การออกแบบผลิตภัณฑ์และความคุ้มค่า

- การสร้างสมดุลระหว่างความคุ้มค่าของเบี้ยประกันภัยกับความคุ้มครองที่เพียงพอ

- การออกแบบผลิตภัณฑ์ให้เหมาะสมกับการเพาะปลูกพืชที่หลากหลายและความเสี่ยงในแต่ละภูมิภาค

- เกษตรกรอาจลังเลที่จะจ่ายเบี้ยประกันภัยล่วงหน้าหากไม่ได้รับเงินอุดหนุน

๒. เรื่อง การดำเนินงานด้านประกันภัยการเกษตรในอาเซียน โดย Dr.Prasun Kumar Das (APRACA)

๒.๑ ระยะที่ ๑ การประเมินเบื้องต้นโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของการประกันภัยการเกษตร

- หารือภายในหน่วยงานภาครัฐที่สนใจการประกันภัยการเกษตร

- สนับสนุนให้ผู้แทนภาคเอกชนเข้าร่วมในระยะเริ่มต้น

- กำหนดเป้าหมายกว้าง ๆ เพื่อการส่งเสริมการประกันภัยทางการเกษตรและเครื่องมือบรรเทาความเสี่ยงอย่างเป็นทางการ และมีการถ่ายโอนความเสี่ยงไปยังอุตสาหกรรมการประกันภัยของภาครัฐหรือเอกชน

- จัดตั้งคณะทำงานผู้เกี่ยวข้องหลาย ๆ ฝ่าย คณะทำงานนี้อาจจะประกอบด้วยกระทรวงการคลัง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หน่วยงานที่กำกับดูแลด้านการประกันภัย บริษัทประกันภัย กรมอุตุนิยมวิทยา ที่ปรึกษาด้านเทคนิค ผู้แทนองค์กรเกษตรกร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ และพันธมิตรเพื่อการพัฒนา

- จัดหาเงินทุนสำหรับการศึกษาถึงความเป็นไปได้และการพัฒนาโครงการ ควรหาจากแหล่งเงินทุนภาครัฐ เช่น กระทรวงการคลังหรือกระทรวงเกษตร หรือหากจำเป็นอาจจะมาจากพันธมิตรเพื่อการพัฒนา

๒.๒ ระยะที่ ๒ การศึกษาความเป็นไปได้และการประเมินความเสี่ยงของเกษตรกร

๒.๒.๑ การรวบรวมข้อมูลระดับประเทศ

- ภาคการเกษตร
- ภาคการประกันภัย
- ภาคการเงิน
- ภาคการสื่อสาร (ผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์มือถือ)
- รายงานผลการศึกษาและการประเมินผล
- กำหนดโครงสร้างและกรอบเวลา

๒.๒.๒ การสำรวจข้อมูลด้านการเกษตร

- ระบุพื้นที่ที่จะทำการสำรวจ
- ประสานงานกับหน่วยงานด้านการเกษตรในพื้นที่
- ขออนุญาตดำเนินการสำรวจในแต่ละพื้นที่เพื่อพบปะและสัมภาษณ์เกษตรกร

๒.๒.๓ การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้ในระดับประเทศ

- ระบุความเสี่ยงหลักที่ต้องครอบคลุม
- ผลลัพธ์ที่มีความเป็นไปได้เพื่อพิจารณาจากข้อมูลที่มีอยู่และระดับความเสี่ยง
- ช่องทางการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เป็นไปได้
- วิธีการเข้าถึงเกษตรกร
- ความจำเป็นในการขอรับเงินอุดหนุนและทางเลือกในการจัดหาแหล่งเงินทุนที่ดีที่สุด

๒.๓ ระยะที่ ๓ ความร่วมมือด้านประกันภัยและกรอบการกำกับดูแล

๒.๓.๑ ทบทวนกรอบการกำกับดูแลของรัฐบาลที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ประกันภัยการเกษตรหรือผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่คล้ายคลึงกัน รวมถึงเครื่องมือทางการเงิน

๒.๓.๒ ระบุหน่วยงานสำหรับการจัดหาและจัดจำหน่ายประกันภัยการเกษตร เชิญหน่วยงานกำกับดูแลประกันภัยและผู้ที่เกี่ยวข้องในภาคเอกชนเข้าร่วมในคณะทำงาน เพื่อหารือเกี่ยวกับข้อมูลที่จะต้องปรับปรุงหรือแก้ไข

๒.๓.๓ ทบทวนบริษัทประกันภัยและผู้ให้บริการประกันภัยในประเทศที่เกี่ยวข้องหรือสนใจประกันภัยทางการเกษตร

๒.๓.๔ ประเมินบริษัทประกันภัยที่มีศักยภาพในด้านความสามารถในการประกันภัยที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของหน่วยงานภาครัฐและผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิค

๒.๓.๕ หารือกับหน่วยงานพันธมิตรเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศที่มีศักยภาพเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางเทคนิคในการออกแบบและการเปิดตัวโครงการประกันภัยพืชผล

๒.๓.๖ รับรองความโปร่งใสและความสามารถในการตรวจสอบหน่วยงานรัฐบาลและพันธมิตร/บริษัทหลักในการดำเนินงานทั้งหมด

๒.๔ ระยะที่ ๔ การสร้างนโยบายระดับประเทศและการให้เงินอุดหนุน

๒.๔.๑ กำหนดบทบาทของรัฐบาลที่ต้องการในโครงการประกันภัย รวมถึงกระทรวงใดจะเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินงาน (ปรับปรุงโครงสร้าง)

๒.๔.๒ ประเมินระดับความคุ้มครองประกันภัยในหลาย ๆ ระดับ ตั้งแต่ระดับจุลภาค (เกษตรกรที่ทำประกันภัยรายบุคคล) ระดับกลาง (สำหรับองค์กร บริษัท โครงการระดับอำเภอ) หรือระดับมหภาค (ครอบคลุมทั้งประเทศหรือระดับภูมิภาค)

๒.๔.๓ อธิบายความจำเป็นและศักยภาพในการอุดหนุนเบี้ยประกันภัย ค่าใช้จ่ายเหล่านี้จะได้รับการชำระอย่างไร และกลยุทธ์ในระยะยาวคืออะไร เงินอุดหนุนจะลดลงเมื่อเวลาผ่านไปหรือไม่

๒.๔.๔ ภาคบังคับหรือภาคสมัครใจ เกษตรกรสามารถเลือกรับหรือยกเลิกความคุ้มครองได้หรือจำเป็นสำหรับเกษตรกรทุกคนที่เข้าถึงการบริการของภาครัฐ

๒.๔.๕ ร่างกรอบนโยบายระดับประเทศสำหรับโครงการประกันภัย รวมถึงแหล่งเงินทุนผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิคจากหน่วยงานพันธมิตรเพื่อการพัฒนาที่เป็นประโยชน์ต่อไป

๒.๕ ระยะที่ ๕ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การจัดจำหน่าย และการกำหนดราคา

๒.๕.๑ การออกแบบผลิตภัณฑ์ ประกันภัยดัชนีหรือแบบผสม (ต้องเข้าใจข้อดี ข้อเสีย และการนำไปใช้ของแต่ละประเภท) ตรวจสอบให้แน่ใจว่าบริษัทประกันภัย/ผู้รับประกันภัยต่อ และ/หรือรัฐบาลมีผู้เชี่ยวชาญในการจัดหาข้อมูล พัฒนาแบบจำลองดัชนี และกำหนดราคาผลิตภัณฑ์

๒.๕.๒ การรวบรวมข้อมูล (ใช้ข้อมูลย้อนหลัง ๑๐ – ๓๐ ปี) เพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการกำหนดราคา อัตราส่วนความเสียหายย้อนหลัง โดยพิจารณาจากความเสี่ยงที่อาจได้รับความคุ้มครอง ข้อมูลสภาพอากาศ/ผลผลิตของผลิตภัณฑ์ดัชนี

๒.๕.๓ ตัดสินใจว่าเกษตรกรรายใดที่สามารถเข้าถึงผลิตภัณฑ์ได้ และหากมีกลุ่มเกษตรกรรายย่อยที่สามารถเข้าถึงเงินอุดหนุนสำหรับผลิตภัณฑ์ได้

๒.๕.๔ พิจารณาจากรายละเอียดผลิตภัณฑ์ การกำหนดราคาผลิตภัณฑ์สำหรับประเทศในระดับอำเภอหรือหน่วยปกครองที่เล็กที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เบี้ยประกันภัยที่แท้จริงโดยคำนวณจากข้อมูลการผลิตพืชย้อนหลัง

๒.๕.๕ หากมีเงินอุดหนุน ให้ระบุรายละเอียดผลกระทบต่อจำนวนเงินที่เกษตรกรคาดว่าจะต้องจ่ายเองโดยฝ่ายผลิตภัณฑ์แบบรวม

๒.๕.๖ ดำเนินการวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์จากมุมมองเกษตรกร โดยคำนึงถึงผลกระทบของการประกันภัย/ผลประโยชน์อื่น ๆ จากภาครัฐ

๒.๖ ระยะที่ ๖ ความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้องและการสร้างขั้นตอนการดำเนินงาน

๒.๖.๑ แบ่งบทบาทและความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้องแต่ละหน่วยงานอย่างชัดเจน ความรับผิดชอบ และการสร้างแรงจูงใจให้สอดคล้องเพื่อความสำเร็จ

๒.๖.๒ พัฒนาร่างมาตรฐานการปฏิบัติงาน โดยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดมีส่วนร่วมในการพัฒนาแต่ละมาตรฐาน ได้แก่ การตลาด การจัดจำหน่าย การลงทะเบียน การเก็บรวบรวมเบี้ยประกันภัย การรวบรวมข้อมูลเพื่อการประเมินความสูญเสีย การประเมินความสูญเสียในระดับพื้นที่ ฯลฯ

๒.๖.๓ พัฒนากลยุทธ์การนำไปใช้จริง โดยการจัดฝึกอบรม/การพบปะเกษตรกร โครงการนำร่อง และการขยายผล จัดรูปแบบแผนธุรกิจพร้อมงบประมาณที่ปรับปรุงแล้ว

๒.๖.๔ พัฒนาเอกสารที่จำเป็นทั้งหมดเพื่อสนับสนุนมาตรฐานการปฏิบัติงาน เช่น เอกสารนโยบายด้านการเกษตร

๒.๗ ระยะที่ ๗ การฝึกอบรมการปฏิบัติงานภาคสนามและการเสริมสร้างสังคมให้กับเกษตรกร

๒.๗.๑ จัดทำคู่มือการฝึกอบรมและจัดฝึกอบรมแก่เจ้าหน้าที่และเกษตรกร

๒.๗.๒ พัฒนาระบบการลงทะเบียน การสื่อสาร การตลาด และการฝึกอบรมสำหรับเกษตรกร

๒.๗.๓ กำหนดลำดับขั้นการฝึกอบรมและสายบังคับบัญชาตั้งแต่ระดับประเทศจนถึงระดับพื้นที่

๒.๗.๔ ดำเนินการฝึกอบรมและติดตามผลการฝึกอบรมในระดับกลุ่มเกษตรกร บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรที่ได้รับการฝึกอบรม

๒.๗.๕ จัดให้มีวิธีการตรวจสอบคุณภาพของการฝึกอบรม และสำรวจเกษตรกรที่ผ่านการฝึกอบรมเพื่อทดสอบความเข้าใจในเนื้อหาที่น่าสนใจ

๒.๘ ระยะที่ ๘ การเปิดตัวโครงการนำร่อง/แนวคิดและการปรับปรุงพัฒนา

๒.๘.๑ หากเป็นไปได้ให้ดำเนินการทดสอบองค์ประกอบทางเทคนิคของผลิตภัณฑ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลิตภัณฑ์ต้นแบบ เพื่อให้แน่ใจว่าผลิตภัณฑ์เหล่านั้นมุ่งเน้นไปที่ความเสี่ยงที่เหมาะสมที่สุดและเกิดขึ้นจริงในเหตุการณ์ที่ถูกต้อง

๒.๘.๒ ดำเนินการตามกระบวนการที่พัฒนาขึ้นผ่านช่องทางการจัดจำหน่ายที่กำหนดไว้ รวมถึงการขึ้นทะเบียนของเกษตรกร การเรียกเก็บ/โอนเบี้ยประกันภัยไปยังบริษัทประกันภัยท้องถิ่น การกระจายเอกสารกรมธรรม์ การตรวจสอบ/ประเมินความเสียหาย และการโอนเงินค่าชดเชย

๒.๘.๓ หากมีเงินอุดหนุนให้รายงานรายละเอียดผู้เอาประกันภัย/รายละเอียดอื่น ๆ ของเกษตรกรต่อหน่วยงานที่จ่ายเงินอุดหนุน เพื่อโอนเงินอุดหนุนไปยังบริษัทประกันภัยท้องถิ่น

๒.๘.๔ ทดสอบประสิทธิภาพของเทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น โทรศัพท์มือถือสำหรับการลงทะเบียน การเรียกเก็บ/โอนเบี้ยประกันภัย หรือการจ่ายเงินชดเชย

๒.๙ ระยะที่ ๙ แนวทาง ผลิตภัณฑ์ และการประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาหรือปรับปรุงใหม่

๒.๙.๑ ดำเนินการติดตามและประเมินผลโครงการนำร่องเพื่อระบุความท้าทาย/จุดอ่อนในทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน การประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้อง และประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์

๒.๙.๒ สัมภาษณ์เกษตรกร หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำความเข้าใจปัญหาอุปสรรคและการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับองค์ประกอบของโครงการเพื่อนำไปปรับปรุง

๒.๙.๓ นำเสนอและหารือกับคณะทำงานระดับประเทศเพื่อปรับเปลี่ยนและปรับปรุงโครงการนำร่องก่อนการเปิดตัวอย่างเต็มรูปแบบ โดยหลักการแล้วควรมีความยืดหยุ่นในบางประเด็นของกรอบนโยบายที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ความเสี่ยง หรือกลยุทธ์การดำเนินงาน เพื่อให้สามารถนำไปปรับปรุงโครงการได้

๒.๙.๔ ระบุรายละเอียดเพื่อรายงานคณะทำงานเกี่ยวกับการปรับปรุงโครงการเพื่อเผยแพร่ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดได้เรียนรู้ถึงแนวทางการดำเนินงานโครงการของภาครัฐ

- ๒.๑๐ ระยะที่ ๑๐ การเปิดตัวโครงการอย่างเต็มรูปแบบและการขยายขนาดของโครงการ
- ๒.๑๐.๑ ปฏิบัติตามกลยุทธ์และขั้นตอนปฏิบัติของโครงการที่ปรับปรุงใหม่
- ๒.๑๐.๒ ดำเนินการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่องกับผู้ที่เกี่ยวข้อง เกษตรกร เป้าหมาย และหน่วยงานภาครัฐ เพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง
- ๒.๑๐.๓ ดำเนินการตรวจสอบผู้ที่เกี่ยวข้องและกระบวนการทั้งหมดเป็นประจำปี
- ๒.๑๐.๔ พัฒนาและปรับปรุงกลยุทธ์ในระยะยาวสำหรับการประกันภัยและเงินอุดหนุนที่อาจเกิดขึ้น เพื่อให้มั่นใจว่าจะบรรลุเป้าหมายหลักของการดำเนินการประกันภัย

วิธีการเสนอเนื้อหาของวิทยากร

๑. การบรรยาย โดยใช้ Power Point ในการนำเสนอ
๒. การบรรยาย โดยใช้กรณีศึกษาจากประเทศในภูมิภาคเอเชีย ผ่านระบบ Zoom Meeting
๓. การทำ Work shop โดยแบ่งกลุ่มให้ผู้เข้าร่วมอบรมนำเสนอผลงาน กลุ่มละ ๑๕ นาที
๔. การถาม-ตอบ หรือแสดงความคิดเห็นร่วมกัน

๔. ประโยชน์ที่ได้รับ

๔.๑ ประโยชน์ที่ได้รับต่อตนเอง

- ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการประกันภัยการเกษตรของแต่ละประเทศในภูมิภาคเอเชีย
- การฝึกฝนตนเองด้านการใช้ภาษาในเวทีระดับประเทศ
- ได้รู้จักเพื่อนใหม่ ๆ จากหลายประเทศ เช่น เนปาล บังคลาเทศ กัมพูชา เวียดนาม เมียนมาร์ อินโดนีเซีย ลาว และฟิลิปปินส์

๔.๒ ประโยชน์ที่ได้รับต่อหน่วยงาน

- กรณีศึกษาด้านประกันภัยการเกษตรของประเทศในภูมิภาคเอเชียสามารถนำมาประยุกต์หรือปรับใช้ให้เหมาะสมกับการประกันภัยการเกษตรในประเทศไทย เช่น อัตราเบี้ยประกันภัย การจ่ายเงินชดเชย
- การบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในการดำเนินงานโครงการประกันภัยการเกษตร เพื่อลดความเสี่ยงให้แก่เกษตรกร

๕. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

๕.๑ ปัญหาอุปสรรค

- การใช้ภาษาในการสื่อสารกับวิทยากรและผู้เข้าร่วมอบรม
- ความกระชั้นชิดของระบบหนังสือราชการ

๕.๒ ข้อเสนอแนะ

- การฝึกอบรมระหว่างประเทศควรมีผู้เข้าร่วมอบรมอย่างน้อย ๓ คน (ระดับกระทรวง กรม) ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไปอบรม

กรณีที่ไม่ประชุม / สัมมนา / ฝึกอบรม / ดูงาน เป็นหมู่คณะ โปรดระบุชื่อผู้ร่วมเดินทาง และเสนอรายงานเพียงชุดเดียว